

DE MONOTEISTISKA
RELIGIONERNAS TILLKOMST

En kort sammanfattning

Åsa Kleveland

På eget förlag med distribution via www.books-on-demand.com har utgivits:

Texten från de Höga Mästarna 2003
Galleriet 2003
Förklaringsboken 2003
Templet 2003
Pärnan 2004
Evolutionen 2005
Mysteriet 2005
Soluppgången 2006
Rosenkorset 2006
Segekronan 2006

På Internet har utgivits:
En annan historia (2006)
Nyckeln (2006)
Philosophia (2007)
Den röda tråden (2007)
Bibelns tillkomst (2009-2011)
Fullbordan (2011)
Den högsta Tantran (2014)
Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen (2014)
De Höga Mästarnas projekt (2015)
Den stora omvälvningen (2016)

De monoteistiska religionernas tillkomst.....	5
En ny historia och religion skapas för mackabéerna	8
Politisk bakgrund till skapandet av Tanak/GT	8
Tre faser i skapandet av Tanak/GT.....	8
Fas 1 (ca 163-161 fvt) – De lärde i Alexandria skapar en ny historia för mackabéernas nya rike	9
Strukturen i den nya nationella historien som sedan blev Tanak/GT	9
Fas 2 (ca 160-153 fvt) – den nya nationella historien översätts till hebreiska och en ny kanon skapas.....	12
Bevis för att Tanak/GT skapades från den historia som numera finns i Antiquities I-XII.....	13
Fas 3 (ca 143-140 fvt) – mackabéernas nya kanon (Tanak/GT) revideras och kompletteras med profetböckerna.....	14
Bevis för att profetböckerna i Tanak/GT skapades omkring år 140 fvt	14
Jahad – Messias heliga krigare under flera århundraden.....	16
Politisk bakgrund till jahads kamp för Messias	16
De två biblioteken i Qumran	17
Jahads filosofi	17
Den romerske generalen Tiberius Alexander blir historikern Josephus.....	20
Politisk bakgrund till skapandet av den judiske historikern Josephus.....	20
Tiberius Alexanders judiska historia	20
Tiberius Alexanders bibliotek hamnar hos den romerske kejsaren	20
Jahad (chrestiani) var de enda kristna under det första århundradet.....	21
Den romerske kejsaren gör om Tiberius Alexander till Josephus för att lugna de upproriska judarna.....	21
Kejsar Hadrianus skapar ett evangelium om Messias	22
Politisk bakgrund till Hadrianus evangelium om Messias	22
Hadrianus skapar ett budskap om att den Messias som judarna stred för redan hade kommit.....	22
Jesus hade varit Messias och uppfyllt alla de judiska profetiorna.....	22
Den historiska bakgrunden till Jesus hämtades från Antiquities och War	23
Jesus hade varit en renlärig medlem i den judiska messianska rörelsen (jahad)	23
Jesus hade varit en fredlig mysterietjänare och filosof som hade fört fram ett nytt budskap till judarna ..	24
Hadrianus skapar en ny kult för den nya Messias som accepteras av evjoniterna	25
Jahad vägrade att ta emot Hadrianus evangelium.....	25
Irenaeus skapar en ny kristen historia och kanon i form av Bibeln	26
Politisk bakgrund till skapandet av Paulus, Apostlagärningarna och de fyra evangelisterna.....	26
Irenaeus arbetar med att visa att all kristendom byggd på den grekiska filosofin är falska läror.....	26
Irenaeus skapar Paulus för att ta makten över Marcions och Valentinus texter.....	27
Irenaeus skapar Apostlagärningarna för att ge kristendomen och kyrkan i Rom en historisk förankring...	27
Irenaeus delar upp evangeliet i fyra separata delar med olika författare för att motverka rykten om att det var en påhittad historia som härstammade från Rom	28
Irenaeus förändring av den kristna filosofin.....	28
Irenaeus skapar en ny kanon för kristendomen och förseglar den för evig tid.....	30
Eusebius förfalskningar	31
Politisk bakgrund till Eusebius förfalskningar	31
Kyrkohistoriens fader Eusebius.....	31
Eusebius skapar bevis för att de första kristna var fromma essener	31
Eusebius skapar historiska bevis för att Jesus hade funnits.....	32
Strider och splittring inom den kristna kyrkan fram till 600-talet	33
Politisk bakgrund till den romerska kristendomens splittring på 400-talet	33
Kristendomen blir romersk statsreligion	33
Den romerska kristendomen splittras i olika kyrkor.....	33
Muhammed var en kristen som enade judekristna och kristna mot polyteisterna i Mecka	35
Politisk bakgrund till Muhammeds enande av monoteisterna.....	35
Muhammed enar judekristna och kristna mot polyteisterna i Mecka.....	35
Koranen förmedlar kristna doktriner och interna stridsfrågor inom kristendomen	36
Muhammed skapar en kompromiss mellan judekristna och orientaliska kristna	37

En rättfärdig är enligt Koranen en kristen som tror på hela Bibeln.....	37
Koranen redigeras efter Muhammeds död och islam görs till en egen religion	38
Kristendomen och islam för vidare traditionerna från mackabéerna och jahad	38
Den sanna historien om Tanak, Bibeln och Koranen.....	40
Bilaga 1. Bevis för den sanna historien om Tanak, Bibeln och Koranen	41

DE MONOTEISTISKA RELIGIONERNAS TILLKOMST

Jag arbetade från hösten 2003 och flera år framåt med att försöka förstå den rätta bakgrunden till de monoteistiska religionernas uppkomst. Jag har beskrivit detta arbete i en serie böcker där den senaste, Sanningen om Tanak, Bibeln och Koranen, finns på min webbplats på internet. Resultatet av arbetet blev att jag insåg att den etablerade historiskskrivningen om de monoteistiska religionernas tillkomst är helt felaktig och att dessa religioner vilar på en grund bestående av avskiljande, krigshets och nationell självhävdelse som inte har något som helst att göra med de andliga sanningar som jag har mött i min egen utveckling.

Grunden för de monoteistiska religionerna är rent politisk. Denna grund lades när en grupp under ledning av den mackabeiska familjen kämpade för att avsöndra ett eget rike från det seleukidiska imperiet på 160- och 150-talen fvt. För att stödja kraven på ett självständigt rike skapades en påhittad nationell historia i Alexandria. I nästa steg skapade man Tanak, som kallas Gamla Testamentet i den kristna Bibeln, utifrån den nya historien.

Kampen för ett mackabeiskt rike med maktcentrum i templet i Jerusalem lyckades men redan omkring år 100 fvt hade det uppstått slitningar mellan dem som ville föra fram en egen tolkning av den nya religionen och den regerande mackabeiske kungen Alexander Janneus och ett inbördeskrig bröt ut. Den grupp som stred mot kungen kallade sig själva för jahad, församlingen, och de utgjorde starten på en mycket långlivad och militant religiös rörelse. Deras militanta fundamentalism motiverades av profetiorna i Tanak, speciellt Jesajas profetia om den kommande kungen Messias och det judiska världsherraväldet och om uppmaningarna till religiösa krig för att bereda vägen för Messias. Jahad stred mot makthavarna i Jerusalem på 40-talet fvt, vid uppror i samband med Herodes död år 4 fvt och vid romarnas övertagande av Judaea år 6 vt. På 60-talet eskalerade det religiöst motiverade motståndet mot romarna till ett fullskaligt krig och templet i Jerusalem förstördes. Jahad, som i samband med det första judiska kriget bildade grupper som kallades seloter och sicarier, kallades chrestiani av romarna.

Jahads krig mot Rom blossade åter upp under åren 115-117 i det andra judiska kriget vilket fick den romerske kejsaren Hadrianus att ge ut den romerske generalen Tiberius Alexanders historia om det första judiska kriget och Jerusalems förstörelse i den judiske generalen Josephus namn i ett försök att med propaganda få judarna att sluta med sina uppror. När det inte lyckades skapade Hadrianus i nästa steg ett evangelium till judarna som berättade att Messias redan hade kommit och uppfyllt alla de judiska profetiorna. Messias hade både varit en ledare för de upproriska seloterna och sicarierna men också en fredlig filosof och invigd i det hellenistiska mysteriet.

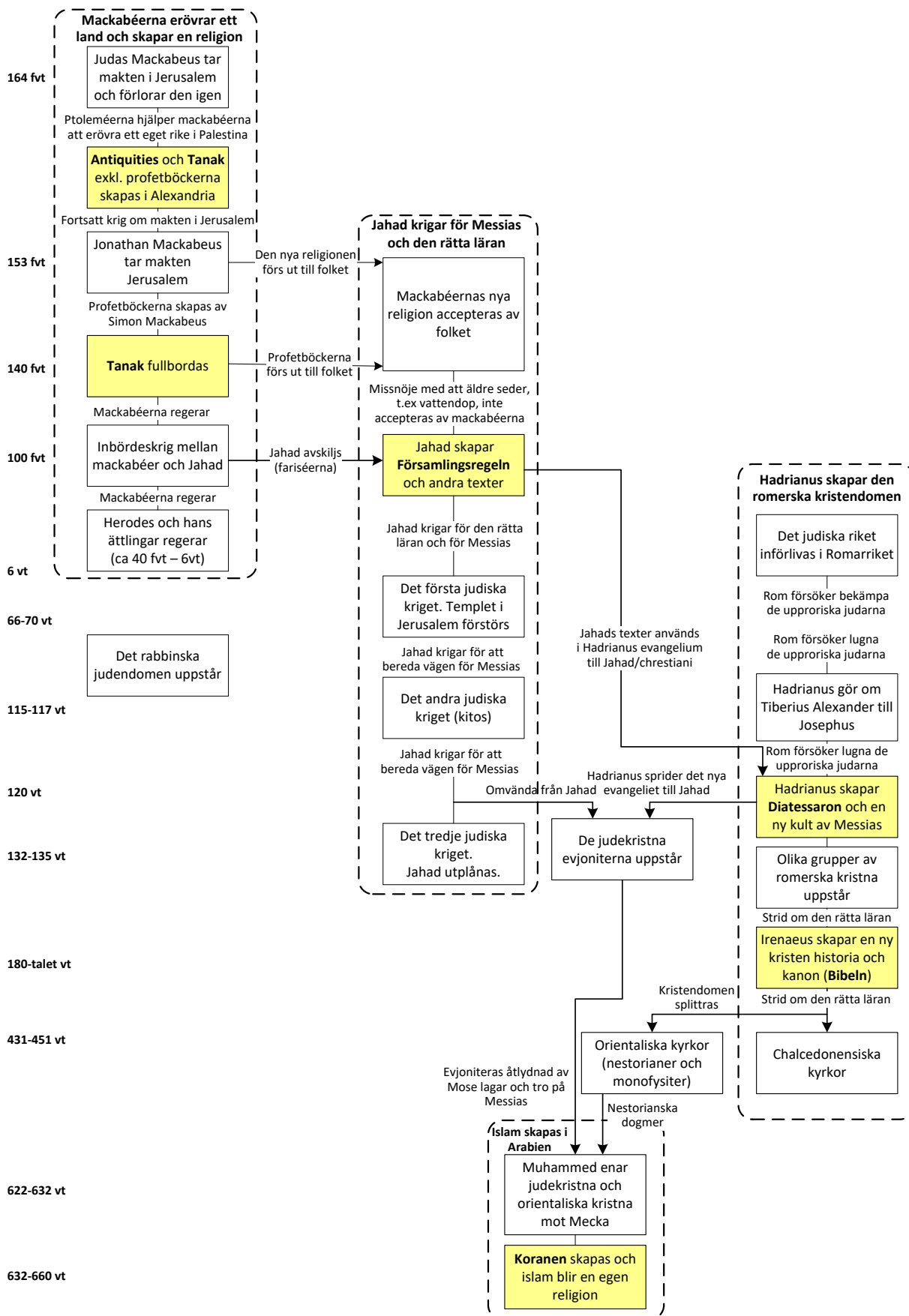
Jahad lyssnade inte till Hadrianus propaganda utan ett tredje judiskt krig rasade mellan åren 132 och 136. Efter detta krig hade de judiska messianska upprorsmännen utplånats men Hadrianus nya variant av kristendomen levde vidare. Irenaeus återinförde på 180-talet jahads iver att dö som martyrer för religionen och deras väntan på Messias och det sista apokalyptiska kriget i den romerska kristendomen.

Muhammed var en kristen som i nästa steg använde den kristna Bibelns retorik för att ena alla monoteister, både kristna och judar, mot polyteisterna i Mecka. I den processen skapades den tredje stora monoteistiska religionen som står på precis samma grund som de två andra monoteistiska religionerna.

Den gemensamma grunden för de tre monoteistiska religionerna är uppfattningen att just deras egen religion för fram den enda sanningen om Gud, att de själva är Guds utvalda folk och alla andra är syndare som kommer att brinna i helvetets eld vid den stora domen och att Gud har uppmanat sina trogna att föra ett heligt krig mot hedningarna och utplåna dem och deras helgedomar. Visst försöker man i många fall mildra denna filosofi, men sanningen är ändå att Tanak/Gamla Testamentet är grunden för både judendomen, kristendomen och islam och att denna bok innehåller en religiöst motiverad politisk propaganda för avskiljande, nationalism, krig och folkmord. Därför kommer det alltid att finnas fundamentalister som predikar heligt krig, martyrskap, förtryck och terror i någon av de monoteistiska religionernas namn.

Detta är anledningen till att sanningen om den verkliga bakgrunden till de monoteistiska religionerna måste bli känd. Inte förrän mänskligheten har fått kunskap om *vilka* som skapade Tanak/GT, NT och Koranen, *när* de gjorde det och de politiska orsakerna till *varför* de gjorde det kan vi desarmera den sprängkraft som finns i budskapet om den enda tillättna religionen, det utvalda folket, det utlovade landet, det teokratiska styrelsesättet och det apokalyptiska kriget som skall bereda vägen för den kommande monoteistiske världshärskaren som förs fram som gudomliga sanningar.

År	Krig/konflikt	Politisk propaganda
167 fvt -153 fvt	Det mackabeiska partiet gör uppror mot seleukiderna med stöd av ptoleméerna i Egypten och av Rom. Kriget handlar om att erövra ett eget rike för det mackabeiska partiet.	En ny historia skapas i Alexandria för mackabéernas räkning (Antiquities I-XII). Den nya historien översätts till hebreiska. Tanak/GT exkl. profetböckerna skapas.
Ca 140 fvt	Simon Mackabeus kämpar för att befästa mackabéernas herravälde i Jerusalem.	Profetböckerna i Tanak/GT skapas i Jerusalem.
100-76 fvt	Inbördeskrig i mackabéernas nya rike mellan den mackabeiske härskaren Alexander Janneus och jahad (församlingen). Jahad kallas också fariséer.	Jahads första texter, t.ex. Församlingsregeln (1QS) med grund i Enoks bok och de messianska profetiorna i Tanak, skapas.
40-talet fvt – 66 vt.	Upprepade uppror och oroligheter i samband med jahads motstånd mot olika makthavare.	Fler messianska texter skapas i en obruten tradition från jahads ursprungliga texter ca 100 fvt och fram till kriget år 66.
66-70 vt	Det första judiska kriget. Fullt krig i Palestina mellan messianska judiska upprorsmän (jahad/chrestiani) och romarna.	Tiberius Alexander skriver Antiquities and War efter det judiska kriget. Han vill rättfärdiga romarnas krig och förstörelse av Jerusalem.
115-117 vt	Det förödande andra judiska kriget (kitoskriget).	Kejsar Hadrianus överför Tiberius Alexanders Antiquities and War till den sedan länge döde judiske generalen Josephus för att få ut Roms sanning om Jerusalems förstörelse till judarna.
Ca 120 vt	Den romerske kejsaren försöker lugna jahad/chrestiani och förebygga nya judiska uppror för att bereda vägen för Messias.	Kejsar Hadrianus skapar ett evangelium om att Messias redan har kommit och uppfyllt alla profetior som förs ut till judarna (Diatessaron).
180-189 vt	Konflikter mellan olika fraktioner inom den romerska kristendomen.	Irenaeus skapar den kristna Bibeln genom att skapa: - Paulus och överföra Marcions epistlar till honom - Apostlagärningarna - Fyra separata evangelier från Diatessaron - Uppenbarelseboken från en judisk apokalyps.
615-632 vt	Muhammed enar Bibelns folk, judekristna och orientaliska kristna (muslimer), i krig mot polyteisterna i Mecka.	Tidiga suror innehåller Muhammeds kristna agitation för att ena alla som tror på Bibeln mot hedningarna med hot om helvetet och löften om paradiset.
632-661 vt	Muslimerna erövrar stora delar av de bysantinska och sasanidiska rikena efter Muhammeds död.	Den slutliga utformningen av Koranen fastställs under kalifen Uthmans tid (r 644-656) och innehåller propaganda för att definiera islam som en egen religion.

De monoteistiska religionernas uppkomst

EN NY HISTORIA OCH RELIGION SKAPAS FÖR MACKABÉERNA

Politisk bakgrund till skapandet av Tanak/GT

- År 198 fvt erövrade den seleukidiske härskaren Antiochos III Palestina från ptoleméerna i det femte syriska kriget.
- Den seleukidiske härskaren Antiochos IV invaderade det ptolemeiska Egypten år 168 fvt under det sjätte syriska kriget. De ptolemeiska härskarna bad Rom om hjälp och seleukiderna tvingades lämna Egypten.
- Seleukiderna hävdade dock sin fortsatta överhöghet över Palestina där bland annat Jerusalem ingick.
- År 167 fvt bröt ett uppror mot seleukiderna ut i Palestina. Mattathias och hans son Judas Mackabeus leder en av upprorsgrupperna i området runt Jerusalem.
- År 164 fvt tog Judas Mackabeus makten i templet i Jerusalem men tvingades lämna denna position år 163 fvt när den seleukidiske generalen Lysias invaderade området.
- Från ca 163 fvt arbetade lärde i Alexandria med stöd av Rom och ptoleméerna med att skapa ett dokument som skulle ge en historisk legitimitet för mackabéernas rätt till ett eget land och makten som överstepräster i Jerusalem. Denna nya nationella historia finns numera i Josephus Antiquities I-XII och den blev grunden för det som sedan blev Tanak/Gamla Testamentet.
- Både Rom och de ptolemeiska härskarna i Alexandria hade intresse av att det upprättades en buffertzona i Palestina mellan Egypten och det seleukidiska riket. I samband med ett fördrag med Judas Mackabeus erkände romarna år 161 fvt därför ett mackabeiskt rike men det tog nästan tio år innan detta rike blev verklighet.

Tre faser i skapandet av Tanak/GT

Den nya nationella historia som numera finns i Tanak/Gamla Testamentet skapades i tre faser mellan ca 160 och 140 fvt.

- **Fas 1 (ca 163-161 fvt).** En ny historia som visar mackabéernas historiska rätt till Jerusalem och landet däromkring skapas i Alexandria. Denna historia finns numera i Josephus Antiquities I-XII
- **Fas 2 (ca 160-153 fvt).** Den nya nationella historien översätts till hebreiska från grekiska, delas upp i olika historiska böcker och kompletteras med diverse texter för att skapa en religiös kanon för det nya riket.
- **Fas 3 (ca 143-140 fvt).** Mackabéernas nya nationella kanon blir komplett när man skapar de större och mindre profeternas böcker.

Fas 1 (ca 163-161 fvt) – De lärde i Alexandria skapar en ny historia för mackabéernas nya rike

- Det mackabeiska partiets kamp mot seleukiderna understöddes av Rom och av Egypten som såg seleukiderna som sina främsta fiender.
- Den första fasen av utvecklingen av Tanak/GT innebar att man från ca 163 fvt skapade en ny historia åt mackabéerna.
- Mackabéernas nya historia skapades av lärde i Alexandria utifrån texter som fanns i biblioteket där.
- Den nya nationella historien sattes samman av material från grekiska, egyptiska, persiska och mesopotamiska historier som fanns i biblioteket i Alexandria och fick därmed en synkretistisk karaktär.
- Eupolemus och Artapanus började sprida delar av mackabéernas nya historia omkring år 158 fvt vilket indikerar att den första versionen var färdig då.
- Den nya nationella historien finns numera i Antiquities I-XII.

Strukturen i den nya nationella historien som sedan blev Tanak/GT

Den nya nationella historien som skapades i Alexandria innehöll allt som behövdes för att definiera det nya riket och det nya folket samt för att legitimera mackabéernas maktövertagande i Jerusalem. Dessa element var:

- Ett eget land med ett avgränsat och krigslystet folk.
- En egen historia.
- En egen kult och en egen instiftare av kulten.
- En filosofi för att kontrollera folket.
- En egen lag.
- Ett sätt att finansiera det nya herraväldet.
- Ett styrelseskick – teokrati.
- En politik med vänner och fiender.

DET UTLOVADE LANDET OCH DET UTVALDA FOLKET

- Det utlovade landet var det område som de gamla egyptierna hade kallat Kanaan (nuvarande Libanon, Israel, de palestinska områdena, västra delen av Jordanien samt sydvästra Syrien).
- Profeter som Abraham, Moses och Daniel hade profeterat om det utlovade landet sedan historiens begynnelse.
- Mackabéerna parti var det utvalda folket, de var Abrahams ättlingar som redan från tidernas begynnelse hade utsetts av gud att besitta det utlovade landet. Landet var utstakat och det enda de behövde göra var att erövra det.
- Det utvalda folket skulle identifieras genom att männen var omskurna och det skulle hållas rent genom att propaganda mot äktenskap med personer från andra befolkningsgrupper skrevs in i den nya nationella historien.

DET NYA FOLKETS HISTORIA FRÅN SKAPELSEN TILL JUDAS MACKABEUS

- Den nya historien skapades med utgångspunkt i Berossos kaldeiska historia. Denna historia startade vid skapelsen, gick vidare via Utnapishtim och den stora

floden, sumeriska ensis, de babyloniska och assyriska imperierna, persisk överhöghet och slutade med Alexander den stores intåg i Babel.

- Därför fick mackabéernas nya historia starta vid skapelsen, gå via Noa, domarnas tid, nordriket Israel och sydriket Juda, persernas tid och sluta med Judas Mackabeus intåg i templet i Jerusalem.
- Uttåget ur Egypten inspirerades av Manethos berättelse om hyksos, de främmande härskare som drevs ut av farao Ahmose.
- Berättelsen om hur havet delade sig för Moses och hans armé kopierades från legenden om hur havet hade delat sig för Alexander den store och dennes armé.
- Idén om indelningen av landet i tio delar efter tio stammar hämtades från Kleisthenes omorganisation av Aten medan Jakobs tolv söner och de tolv stammarna kopierades från den babyloniska zodiaken.
- Daniels ”profetia” om Alexander den Stores rike som delades upp i fyra delar och en man (Judas Mackabeus) som erövrade och renade templet i Jerusalem från syndarna var höjdpunkten i den nya nationella historien som skapades i Alexandria på 160-talet fvt. Där beskrevs hur den Högste skall ge sina heliga ett evigt rike som alla välden kommer att tjäna och lyda.
- Jeremias, Jesajas och Hesekiels profetior om ett stort krig, en smord överstepräst/kung/frälsare som skulle härskas i Jerusalem och visionen av det nya riket som ett världsomspännande imperium skapades av Simon Mackabeus omkring år 140 fvt. Inspirationen hämtades i hög grad från Enoks bok.

EN EGEN KULT MED MOSES SOM INSTIFTARE

- Den nya nationella historien i Antiquities I-XII skapades som ett utslag av den hermetiska filosofin som uppkom i Alexandria under de hellenistiska regenterna.
- Moses är bland annat en sammanslagning av orficismens grundare Musaeus, den babyloniske lagstiftaren Hammurabi och Zoroaster som skulle ha skrivit lagen i den persiska Avesta. Han är en produkt av den kulturella atmosfären i Alexandria där man hade tillgång till texter från hela världen i biblioteket och där religiös synkretism var en självklarhet.
- Hermes ansågs ha uppenbarat sin filosofi i de grekiska, egyptiska och babyloniska vishetslärorerna och den nya nationella religionen byggdes upp av element från dessa tre filosofier samt från den persiska zoroastrismen.
- Den kult som beskrivs i Antiquities I-XII är en blandning av:
 - Den grekiska kulturen där Mose tempel till exempel är en avbild av templet i Delfi.
 - Hermetismen i Alexandria där Moses samtidigt är Thoth, Hermes och Mithras och där guden i templet är Phanes.
 - Material från den persiska zoroastriska kulturen.

EN FILOSOFI FÖR ATT KONTROLLERA FOLKET

- Den filosofi som byggdes in i mackabéernas nya historia var noga utformad för att kontrollera ett folk och denna filosofi var gudsfruktan, superstitio på latin och

deisidaimonia på grekiska. Filosofin i den nya nationella historien byggde på skuld, skam och fruktan för en svartsjuk och hämndlysten gud.

- Mackabéernas nya gud var en krigshetsare som begärde att de skulle erövra det utlovade landet med våld och utplåna alla andra kulturer i området. Han var också en partisk gud som lovade att ge dem det utlovade landet om de bara krigade och dog för honom.
- Filosofin i den nya nationella historien innehöll även ett fördömande av grannfolkens kulturer, gudar och gudinnor så att folket inte skulle förledas att lyda andra ledare än överstepräster i Jerusalem.

EN EGEN LAG

- Det nya landets lag sattes samman från många olika källor men påstods vara en urgammal företeelse instiftad av Moses.
- De tio buden togs från den orfiska teologin.
- Lagar om brott och straff kopierades från Hammurabis lag.
- Renhetslagar togs från den persiska Avesta.
- Förbudet mot avbrutet samlag (Onans synd) verkar ha tillkommit i samband med att man skapade den hebreiska versionen av den nya nationella historien i Tanak för att öka den egna folkmängden. Numera tolkas detta förbud som ett förbud mot onani.
- Matlagarna hämtades från de egyptiska prästernas regler. Dessa utökades sedan med babyloniska listor på fåglar och insekter när man översatte historien till hebreiska. Idén om att man inte skall äta blod för att det innehåller djurets själ var orfisk.

ETT STYRELSESKICK OCH EN FINANSIERING AV DEN NYA MAKTELITEN

- Det nya landet skulle styras från översteprästämbetet i Jerusalem. Det teokratiska styret skulle finansieras genom böter, tionde och en stor del av de krigsbyten som rövades från folket i området.

EN POLITIK MED VÄNNER OCH FIENDER

- Det mackabeiska partiet skulle ta makten i Jerusalem och området däromkring. De folkgrupper som var vänligt inställda till seleukiderna och/eller hade varit fiendliga till mackabéernas härjningar från mitten av 160-talet fvt utpekades som eviga fiender och vigda till utplåning. Dit hörde:
 - Iduméer (edomiter).
 - Invånare i Samaria och Shekem.
 - Moabiter och ammoniter i Coelisyrien.
- Nabatéerna var fiender till seleukiderna och utnämndes därför till vänner. De gjordes till mackabéernas brödrafolk genom att utpekades som ättlingar till Abrahams son Ismael som han skulle ha fått med tjänsteflickan Hagar.

Fas 2 (ca 160-153 fvt) – den nya nationella historien översätts till hebreiska och en ny kanon skapas

- Mellan ca 160 och 153 fvt översattes den nya nationella historien (Antiquities I-XII) till hebreiska och delades upp i olika böcker:
 - Moseböckerna
 - Joshua
 - Domarboken
 - Rut
 - Samuelsböckerna
 - Kungaböckerna
 - Krönikeböckerna
 - Daniels bok
- Innehållet i de olika böckerna kompletteras med visst mesopotamiskt material, t.ex. långa namnlistor, för att framstå som genuina och urgamla urkunder. Präst-avdelningarna i 1 Krön 24:3-19 hämtades t.ex. från den solkalender som finns i den del av Enoks bok som kallas ”The Astronomical Book”.
- För att skapa en boksamling som liknade de mesopotamiska religionernas kanon kompletterades mackabéernas nya böcker med:
 - **Höga Visan** som är en beskrivning av nyårsfirandet i Babel med det heliga bröllopet mellan Ishtar och Tammuz (hieros gamos)
 - **Jobs bok** och **Predikaren** som efterliknar mesopotamisk visdomslitteratur som ”Den rättfärdige som lider” och ”Jag vill lovprisa Visdomens herre”.
 - **Ordspråksboken** som är ytterligare en samling av visdomslitteratur i form av aforismer från olika håll. Bland annat är den tredje delen en omarbetning av den egyptiska texten ”Wisdom of Amenemopet” från andra årtusendet fvt som tydligen redan fanns i en arameisk översättning.
 - **Klagovisorna** eftersom klagovisor var en viktig genre i Mesopotamien.
 - Hymner i form av **Psaltaren**.
- Omarbetningen och översättningen av den nya nationella historien som resulterade i den kanon som numera kallas Tanak/Gamla Testamentet skedde troligen i Alexandria.
- År 153 fvt tog Jonathan Mackabeus makten som överstepräst i Jerusalem och läste i templet från den nya nationella kanon på hebreiska.

Bevis för att Tanak/GT skapades från den historia som numera finns i Antiquities I-XII

- De första tolv delarna av Antiquities innehåller alltså som jag ser det förlagan till Tanak/GT. Detta kan man sluta sig till genom att berättelsen i Antiquities på flera ställen är mer logisk än i Tanak/GT. De länder och folk som beskrivs som Noas ättlingar placeras till exempel mer rätt ur geografisk synvinkel i Antiquities än i Tanak/GT och namnen är mer rättvisande än de som ges i Tanak/GT. Man får också logiska förklaringar till varför hebréerna kallas hebréer och vem Hur egentligen var i Antiquities medan denna information inte kom med i Tanak/GT.
- I Antiquities ger man också referenser till källor som den babyloniske historikern Berossos, den grekiske historikern Herodotos och den egyptiske historikern Manetho, medan dessa källor helt uteslöts i nästa steg när man skapade Tanak/GT.
- Historien är alltför perfekt för att den skulle ha kunnat komma till under en tidsperiod av mer än tusen år. Antiquities I-XII och Tanak/GT innehåller en historia som löper i spikrak kronologi från skapelsen till Daniels profetia om Judas Mackabeus intagande av templet i Jerusalem. Historien om Josefs ben är ett exempel på denna orimliga kongruens. I Första Mosebok berättas att när Josef dog hade han tagit en ed av alla Israels ättlingar att de skulle ta med sig hans ben den dag Gud skulle föra dem till det land som han hade lovat dem. I Andra Mosebok 13:19 tar så Moses med sig Josefs ben vid uttåget. Enligt kronologin i Bibel 2000 flyttade Jakobs familj till Egypten ungefär år 1700 fvt och Moses ledde uttåget ur Egypten år 1270 fvt. Eden om benen, tron på profetian om det utlovade landet och Josefs ben hade alltså bevarats i ungefär 400 år. I Josua 24:32 berättat man sedan hur Josefs ben, som man alltså hade haft med sig under den fyrtio år långa vandringen genom öknen, begravdes i Shekem på den mark som Jakob hade köpt mer än fyrahundra år tidigare och som hade tillfallit Josefs ättlingar som deras egendom.
- Historier om profetior som uttalas för att uppfyllas hundratals år efteråt, som till exempel Daniels profetia i Babylonien på 500-talet som uppfylls av Judas Mackabeus fyrahundra år senare, visar förstås att historien i Tanak/GT skrevs i efterskott.
- Ett annat bevis för att Tanak/GT har kommit till vid i stort sett ett enda tillfälle är de dubblerade avsnitt som förekommer i textsamlingen. Dessa ordagranna kopior av textavsnitt finns i Samuelsböckerna, Kungaböckerna och Krönikeböckerna och de visar att dessa böcker inte kom till som löpande krönikor under en utdragen tidsrymd utan att de skapades genom att man ”klippade ut” textfragment från en enda berättelse och ”klistrade in” dem i nya sammanhang för att skapa illusionen av flera oberoende rapporter. Den ursprungliga kronologiska historia som var förlaga till Tanak/GT finns numera i Antiquities I-XII.

Fas 3 (ca 143-140 fvt) – mackabéernas nya kanon (Tanak/GT) revideras och kompletteras med profetböckerna

- I början av Simon Mackabeus regeringstid (från 143 fvt) reviderades Moseböckerna och kompletterades mackabéernas nya kanon med ytterligare böcker på hebreiska. Nu infördes också guden Sebaot (Dionysos Sabazios) i den nya kanon.
- Simon Mackabeus reviderade Moseböckerna och lade bland annat till omskärelsen som ett avskiljande tecken för sitt nya folk och gjorde förbundet mellan guden och människorna till ett blodsförbund som stadfästes genom ett blodbad på anhöriga och vänner. Han skärpte budskapet om det syndiga folket och den straffande guden för att:
 - Skrämma folket till lydnad
 - avskilja det egna folket från de andra innevånarna i området på ett tydligt sätt
 - sprida krigslystnad i det nya folket
 - skrämma folket att finansiera mackabéernas maktinnehav och krig genom offer i templet i Jerusalem och genom böter för synder till prästerskapet
 - skrämma folket från att sluta förbund med andra eller dyrka deras gudar
 - öka hatet mot seleukiderna och förmedla budskapet om hämnd och erövringskrig.
- De profeter som nämndes i den nya nationella historien fick nu egna böcker på hebreiska. Detta gällde:
 - Jesajas bok
 - Jeremias bok
 - Hesekiels bok
 - De tolv mindre profeterna från Hosea till Malaki.
- Sannolikt skapades också Femte Mosebok vid den här tiden.
- Jesajas profetia skrevs efter Karthagos förstörelse år 146 fvt. De nya profetiorna var klara ca 140 fvt.
- Den nya nationella religionen presenterades i Rom år 139 fvt med bevis för att Jesaja hade förutsagt romarnas seger över Karthago och att det var guden Dionysos Sabazios (Sebaot) som hade gett dem segern.

Bevis för att profetböckerna i Tanak/GT skapades omkring år 140 fvt

- Om man analyserar Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior är det tydligt att de alla har skrivits vid samma tid och i ett gemensamt sammanhang. Dessa böcker innehåller mycket likartade fördömanden av falsk gudsyrtkan och profetior om länder, städer och folk som skall förgöras av guden i Jerusalem. Dessutom är det först i Jesajas och Jeremias profetior som guden Sebaot (Sabazios) dyker upp i full omfattning.
- Genom fyndet av Jesajarullen i Qumran (1QaIsa), som är ett arbetsresultat på vägen mot den slutliga versionen av Jesajas profetia, får vi ett direkt bevis för när hans och de andra profeternas profetior skapades. I Jesajarullen låter man nämligen profeten uttala en profetia om Karthagos förstörelse som skedde år 146 fvt. Denna profetia skapades sannolikt för att få romarnas stöd för Simon Mackabeus

krav på kungavärdighet. Senaten i Rom erkände också mycket riktigt den nya dynastin år 139 fvt när en delegation på uppdrag av Simon reste till Rom. Därför kan man datera Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior till tiden mellan Karthagos förstörelse år 146 fvt och den mackabeiska delegationens besök i Rom år 139 fvt och den samtidiga missionering för Sabazios där.

JAHAD – MESSIAS HELIGA KRIGARE UNDER FLERA ÅRHUNDRADEN

Politisk bakgrund till jahads kamp för Messias

- Efter en kamp som startat år 167 fvt tog mackabéerna slutligen makten som överstepräster i Jerusalem genom Jonathan Mackabeus år 153 fvt. De kontrollerade och utvidgade sedan sitt rike med stöd i de löften, profetior och lagar som fanns i de religiösa texter som de förde fram som gudomliga sanningar. Dessa texter hade satts samman i Alexandria och utgjorde stommen i Tanak/GT. De kallade sig själva ”de heliga” (hasidéer) i Psaltaren och i Daniels profetia som var höjdpunkten i deras nya historia om det uråldriga förbundet med gud och det utlovade landet som skulle erövrats med hans hjälp.
- Omkring år 140 fvt Simon skärpte Mackabeus det krigiska och avskiljande budskapet i Moseböckerna och skapade profetböckerna med budskapet om Messias.
- Under de första decennierna delades tydligt makten mellan den mackabeiske översteprästen och församlingen (de heligas församling). Men under Johannes Hyrkanos (r 134-104 fvt) uppkom en konflikt om fördelningen av makten mellan översteprästen och resten av församlingen. En grupp avskilde sig från Hyrkanos och hävdade andra religiösa seder, bland annat rening genom vattendop. De kallades fariséer (de avskilda) och såg sig naturligtvis som de sanna hasidéerna (de heliga).
- Under Johannes Hyrkanos son Alexander Janneus (r 103-76 fvt) ledde konflikten mellan den regerande eliten i Jerusalem (sadducéerna) och fariséerna till fullt inbördeskrig.
- Under den här tiden, mellan ca 100 fvt och 76 fvt, organiserades motståndsrörelse mot den mackabeiska regimen i Jerusalem i en avskild församling vars uppbyggnad och filosofi beskrivs i Församlingsregeln (1QS från Qumran).
- Den religiösa motståndsrörelse och avskilda församling som skapade de s.k. sekt-dokumenterna i Qumran kallade sig själva för jahad (församlingen) eller hasidim (de heliga, hasidéer) i sina texter. De var religiösa fundamentalister som lydte Mose lagar och trodde på profetiorna om Messias, de var de ursprungliga ”kristna”.
- Efter Salome Alexandras (r 76-67 fvt) död stred hennes två söner Aristobulos och Hyrkanos om makten med stöd från sadducéer respektive fariséer.
- När Hyrkanos lämnade över makten till Antipater startade fariséerna åter en strid för att avsätta honom och en av ledarna i motståndet under 40-talet fvt var en man vid namn Hezekiah. Antipaters son Herodes blev år 37 fvt kung under romarnas beskydd och regerade till år 4 fvt.
- Vid Herodes död år 4 fvt bröt nya religiöst motiverade strider ut.
- År 6 vt införlivades Herodes son Archelaus rike i det romerska riket under namnet Judaea. Vid tiden för den romerska skattskrivningen skedde nya uppror, bland annat under ledning av Judas av Gamala som var son till den Hezekiah som döddes i striderna mot Antipater en generation tidigare.
- Motståndet mot den romerska överhögheten, motiverat av de judiska profetiorna om det teokratiska riket under Messias som fanns i Tanak och i jahads egna texter, fortsatte under det första århundradet. Detta motstånd kulminerade i det första

judiska kriget mellan åren 66 och 70. Ledare för en av de judiska falangerna, sicarierna, var Judas av Gamalas ättlingar Eleazar och Manahem som bland annat besatte fästningen Masada.

- Den anda av utvaldhet, kompromisslöshet och religiös fundamentalism som inympades i den nya nationella historia som skapades i Alexandria i samband med mackabéernas frigörelsekamp ledde i nästa steg till intern strid om makten inom mackabéernas församling och en grupp som kallades fariséer avskildes. Dessa avskilda fariséer var ursprunget till församlingen, jahad. Jahads kamp för den rätta läran ledde till inbördeskrig runt år 100 fvt. Kampen på liv och död om makten i Jerusalem fortsatte under 40-talet fvt när Antipater och hans son Herodes kom till makten. Den blossade åter upp i samband med Herodes död och det romerska övertagandet av Judaea, fortsatte under det romerska styret under första halvan av första århundradet och utvecklades till fullskaligt krig mot romarna år 66-70 vt.
- De ledande inom jahad tillhörde i flera generationer samma familj. Den förste vi kan se spår av var Hezekiah som dödades i samband med upproret mot Antipater på 40-talet fvt. Enligt Antiquities var denne Hezekiah far till Judas av Gamala som ledde ett nytt uppror vid tiden för den romerska skattskrivningen av Judaea 6 vt. I kriget mot romarna på 60-talet vt var Judas av Gamalas ättlingar Manahem och Eleazar ledare för jahad som vid den tidpunkten kallas sicarier.

De två biblioteken i Qumran

- Det fanns alltså en stark och obruten tradition inom jahad från inbördeskriget mellan fariséerna och den mackabeiske härskaren som startade när Alexander Janneus runt år 100 fvt vägrade att genomföra fariséernas reningsceremoni med vatten vid en av tempelfesterna i Jerusalem. Denna tradition fortsatte via Hezekia på 40-talet fvt, hans son Judas av Gamala runt år 0, och vidare till hans ättlingar Manahem och Eleazar som ledde kampen mot romarna på 60-talet.
- I samband med att kriget mot Rom startade år 66 placerade sicarierna, som en gren av jahad kallades, både böckerna från templet i Jerusalem och sitt eget bibliotek i grottor i Qumran. I det egna biblioteket fanns texter ända från jahads uppkomst runt år 100 fvt, bland annat den första Församlingsregeln (1QS) och ända fram till det stora kriget mot romarna.
- Där låg dessa texter dolda ända fram till år 1947 när de återupptäcktes och kom att ge insikt om både tillkomsten av Tanak/GT och om jahads filosofi.

Jahads filosofi

- Jahad grundade främst sin filosofi på den judiska bibeln Tanak och på Enoks bok. Man ansåg med grund i Toran (Moseböckerna) att Gud hade befallt att det judiska riket för evig tid måste styras av en judisk prästkung, enligt Mose lag och den judiska religion som beskrivs i Toran.
- Jahad trodde att, som det beskrevs i judarnas urkunder, Gud hade utsett dem till sitt eget folk och genom profeterna uppmanat dem att ta det heliga landet med våld vilket skulle leda till ett evigt gudsrike under ledning från Jerusalem och att alla människor skulle lyda Mose lagar.

- Man trodde att profeten Jesaja hade profeterat om romarnas ockupation och om en frälsare, Messias av Davids ätt, som skulle leda de rättrogna i det sista stora kriget och som skulle återupprätta det teokratiska judiska riket. Även profeten Daniel hade enligt deras uppfattning profeterat om det kommande kriget mot romarna och Messias hade förutsagts i 1 Mos 49:10 och i stjärnprofetian i 4 Mos 24:17-19.
- Man vördade förutom Tanak också Enoks bok (1 Enoch) och därifrån kom bland annat tron på människosonen, änglar och den sista stora domen. Messias var också ärkeängeln Mikael som stred på de heligas sida, han var ljusets furste och rättfärdighetens kung.
- Man levde i den sista tiden före Messias framträdande och de rättrogna hade som en helig plikt att isolera sig från de otrogna, gärna i läger i öknen, och förbereda sig för det heliga kriget genom att studera Toran, tillämpa Mose lag i minsta detalj och träna sig i krigskonst. Man skulle på detta sätt bereda vägen för Messias och förbereda sig för Hämnens dag.
- De rättrogna, som lydde Mose lag in i minsta detalj och tillhörde judarnas förbund med Gud, var ljusets och sanningens söner medan alla andra var undergångens och lögnens söner som tillhörde Belial som var mörkrets och lögnens härskare. Lögnens söner var syndare som skulle brinna i den eviga elden och aldrig nås av Guds förlåtelse.
- Medlemmarna i jahad var rena och rättfärdiga genom det dop i vatten som tillämpades i församlingarna. Dopet förbands med ett rent folk som bildade ett rent rike och det ansågs ge de döpta del av den heliga anden som var sanningens ande.
- Man trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse för de heliga enligt Daniels, Hesekiels och Jesajas profetior. Denna tro gav de heliga kämparna i jahad motiv att dö som martyrer i det religiösa kriget för den enda sanna guden.
- Jahads filosofi kännetecknades alltså av att de:
 - trodde på en gudomlig kraft i form av Messias som ledde dem
 - såg sig som Guds utvalda folk
 - såg sig själva som ljusets söner och de heliga som nämndes i Tanak
 - såg alla andra som mörkrets söner, syndare som leddes av Belial (Satan) och som vid den sista domen skulle dömas att brinna i den eviga elden (i helvetet)
 - använde sig av dop i vatten för rening och förening med den heliga anden
 - använde sig av välsignelser och förbannelser
 - svor en helig ed vid inträdet i församlingen
 - inte fick ha någon kontakt med sådana som uteslutits ur församlingen
 - bildade grupper om tolv som leddes av en mästare
 - delade heliga måltider där bröd och vin var sakramenten som mästaren/prästen sträckte ut händerna och välsignade
 - trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse
 - hellre dog som martyrer än kompromissade med de religiösa lagarna
 - trodde på ett sista stort krig som skulle bereda vägen för Messias ankomst till jorden och ett evigt gudsrrike med Jerusalem som centrum
 - ansåg att de levde i den yttersta tiden före detta apokalyptiska krig och Messias ankomst

- avslutade sina böner med ”Amen, Amen”.

DEN ROMERSKE GENERALEN TIBERIUS ALEXANDER BLIR HISTORIKERN JOSEPHUS

Politisk bakgrund till skapandet av den judiske historikern Josephus

- Romarna hade haft problem med judiska rebeller och uppror ända sedan den första skattskrivningen i Judaea år 6 vt.
- De judiska upprorsmännen i jahad, eller chrestiani som romarna ibland kallade dem, kämpade för att bli av med alla utlänningar i landet och införa en teokrati med grund i Mose lag.
- Den revolt som startade under Neros regeringstid eskalerade till ett fullskaligt krig år 66. År 70 såg sig romarna tvungna att förstöra templet i Jerusalem för att rycka undan religiösa grunden för de upproriska judar som krigade för en Messias som skulle upprätta ett gudomligt rike med centrum i Jerusalem. Det första judiska kriget tog slut år 73 men det året startade sicarier också judiska uppror i Alexandria och Cyrene.
- Det andra judiska kriget rasade mellan åren 115-117. Kriget pågick i olika provinser som Egypten, Cyrenaica och Cypern och det var också oro bland judarna i Mesopotamien. Detta krig orsakade oerhörda förluster i människoliv och materiella värden för romarna.

Tiberius Alexanders judiska historia

- Tiberius Alexander var en högt uppsatt jude och romersk riddare från Alexandria. Han var romersk ståthållare i Judaea mellan åren 46 och 48, prefekt i Alexandria 68-69 och den högste av de generaler som hjälpte Vespasianus och hans son Titus i det judiska kriget som pågick mellan åren 66 och 73.
- När Titus lämnade Judaea efter Jerusalems fall år 70 följde Tiberius Alexander med honom till Rom där han på kejsarnas uppdrag skrev en historia om det judiska kriget (Josephus War 1-7).
- Efter historien om det judiska kriget satte Tiberius Alexander samman en judisk historia (Josephus Antiquities I-XX). Han använde sig av olika källor som:
 - Den nationella historien från Alexandria som var förlaga till Tanak (Antiquities I-XII).
 - Nicolaus av Damaskus judiska historia
 - sin farbror Philos judiska historia om åren 6 till 40
 - sina egna minnen från tiden som romersk ståthållare i Judaea och general i det judiska kriget.
- Tiberius Alexanders författarskap avslutades genom hans död omkring år 80. Titus var kejsare och vulkanen Vesuvius hade haft ett stort utbrott året före.

Tiberius Alexanders bibliotek hamnar hos den romerske kejsaren

- Vid Tiberius Alexanders död hamnade hans historia om det judiska kriget (War 1 till 7), Antiquities I-XX samt hans farbror Philos filosofiska böcker i den romerske kejsarens arkiv.

Jahad (chrestiani) var de enda kristna under det första århundradet

- Tiberius Alexander nämnde inte i sin historia några kristna av den romerska typen i Judea under det första århundradet och han var ändå ett samtida vittne med stor insyn. Den enda sortens kristna som Tiberius Alexander beskrev var de judiska upprorsmän som kallades jahad, Sadoks söner, sicarier, chrestiani etc. De var judiska fundamentalister som använde den judiska religionen i politiska syften för att bli av med det romerska styret.

Den romerske kejsaren gör om Tiberius Alexander till Josephus för att lugna de upproriska judarna

- Den romerske kejsaren Hadrianus (r. 117-138) hade efter det förödande andra judiska kriget alla skäl i världen att försöka lugna de upproriska judarna och minska risken för ytterligare våldsbrott från deras sida.
- Därför gjorde man i det kejserliga kansliet om Tiberius Alexander till Josephus, en general på den judiska sidan i kriget som skulle ha gått över till romarna och därefter skrivit den judiska historien. Sannolikt skedde det alldeles i början av kejsar Hadrianus regeringstid, omkring år 117.
- Suetonius som var verksam i Hadrianus kansli omkring år 120 berättade att ”Josephus” historia fanns där vid den tidpunkten.
- Anledningen till att romarna bytte identitet på Tiberius Alexander till Josephus var att man ville att använda ”Josephus” texter i propagandan till judarna eftersom man hoppades att de hellre skulle lyssna till honom än till den romerska makten som stod mycket lågt i kurs efter de judiska krigen och förstörelsen av templet i Jerusalem.
- Nu förde man från kejsarens kansli i Rom fram Tiberius Alexanders berättelse om det judiska kriget i Josephus namn. Denna historia beskrev hur de judiska upprorsmännen drev fram kriget med Rom och att det också var de själva som tvingade fram förstörelsen av templet i Jerusalem.
- Josephus fick också föra fram budskapet att den romerske kejsaren Vespasianus hade varit den Messias som judarna stred för att bereda vägen för.
- Man påstod att ”Josephus” historia hade upptäckts i Epaphroditus från Chaeroneias bibliotek. Därför lade man också till dedikationer till denne Epaphroditus i vissa dokument som tillskrevs Josephus.
- Målet var att de judiska upproren, som motiverades av profetiorna om Messias, skulle upphöra och att vreden mot Rom skulle lägga sig.
- Judarna avvisade dock kejsarens påhittade historia om att den judiske generalen och frihetskämpen Josephus skulle ha gått över till romarna och lagt hela skulden för kriget och templets förstörelse på dem själva. Inte heller accepterade de att kejsar Vespasianus skulle ha varit den Messias som till exempel profeten Jesaja hade talat om.

KEJSAR HADRIANUS SKAPAR ETT EVANGELIUM OM MESSIAS

Politisk bakgrund till Hadrianus evangelium om Messias

- De judiska religiösa krigarna och upprorsmännen som romarna kallade chrestiani hade skapat problem för Rom ända sedan den första skattskrivningen i Judaea år 6 vt.
- Det första judiska kriget (66-70 vt) hade varit långvarigt, kostsamt och mycket blodigt.
- Det andra judiska kriget som rasade mellan åren 115-117 hade också kostat Rom enorma resurser, kostat hundratusentals människoliv och bland annat ödelagt Cyrenaica till den grad att Hadrianus tvingades flytta nya innevånare till området.
- Den romerske kejsaren Hadrianus hade försökt lugna judarna genom att ge ut Tiberius Alexanders historia om det första judiska kriget i den judiske generalen Josephus namn och låta honom föra fram Vespasianus som Messias men detta försök hade misslyckats.
- I början av 120-talet var Hadrianus rädd att den förödande judiska upprorselden skulle blossa upp igen och hota imperiets fortbestånd. Han beslöt därför att göra ett nytt försök att lugna de upproriska judarna med propaganda.

Hadrianus skapar ett budskap om att den Messias som judarna stred för redan hade kommit

- Evangeliet om Jesus som var Messias skapades omkring år 120 av den romerske kejsaren Hadrianus för att lugna de upproriska judar som gång på gång gjorde uppror mot romarna för att bereda vägen för Messias.
- Det ursprungliga evangeliet är den text som numera kallas Diatessaron.
 - Dubblerade avsnitt i den versionen av Nya Testamentet visar att de tre första evangelierna måste ha ett gemensamt ursprung.
 - Att detta gemensamma ursprung finns i *Diatessaron* visas genom att olika händelser hade en mer logisk och sammanhållen beskrivning i denna text än i de nuvarande evangelierna.
- Hadrianus använde sig av Tiberius Alexanders judiska historia (*Antiquities*) och historia om det judiska kriget (*War*), som han tidigare hade försökt prångla ut till judarna under den judiske generalen Josephus namn, för att skapa en trovärdig historisk bakgrund till historien om Messias.

Jesus hade varit Messias och uppfyllt alla de judiska profetierna

- Bilden av Jesus i det nya evangeliet skapades för att bevisa för jahad/chrestiani att de judiska profetierna redan hade uppfyllts så att de kunde sluta kriga för att bereda vägen för Messias. Jesus är Yeshua/Jesus som i detalj uppfyller Jesajas profetia och den Messias som beskrivs i Psalm 22 och Enoks bok.
- Jesus hade uppfyllt alla Jesajas profetior genom att bland annat
 - vara Messias
 - födas av en jungfru och kallas Immanuel
 - vara av Davids hus och vara en fredsfurste.

- bli hyllad av vise män från Östern
- bli invigd av en ”röst som ropar från öknen” (Johannes)
- gå på vatten och uppväcka döda.
- Andra judiska profetior som Jesus uppfyllde var:
 - Stjärnprofetian (4 Mos 24).
 - Profetian i Psalm 22 om korsfästningen och lottdragningen om den korsfästes kläder.
 - Profeten Mikas profetia om födelsen i Betlehem.
- Jesus hade även uppfyllt profetiorna i Enoks bok (1 Enoch) som jahad vördade genom att
 - Jesus var Människosonen som togs upp på ett moln vid sin död
 - Jesus var Människosonen som skall sitta på sin tron och döma onda och goda vid den stora domen
 - Jesus utkorades redan i moderlivet av ärkeängeln Gabriel som var en av ärkeänglarna i Enoks bok.

Den historiska bakgrunden till Jesus hämtades från Antiquities och War

- Hadrianus avsåg att visa att Messias hade funnits, att han hade uppfyllt alla judiska profetior och att han hade varit medlem av de judiska upprorsmännens egen rörelse.
- Utgångspunkten för Hadrianus förkunnelse var att den Messias som de judiska upprorsmännen väntade på och krigade för att bereda vägen för redan hade kommit. Han hade varit en historisk person som hade fötts vid tiden för kung Herodes död och den första romerska skattskrivningen. (Det blev visserligen lite fel där eftersom det skilde ca tio år mellan dessa händelser.)
- Jesus hade varit ledare för en grupp i jahad enligt deras system med grupper på tolv som leddes av en mästare/präst. Jesus och hans församling beskrivs i det nya evangeliet som en grupp inom motståndsrörelsen som var aktiv under Pontius Pilatus tid som ståthållare i Judea (26-36 vt).
- Jesus är mästare för medlemmar i jahad, alltså seloter som Simon Seloten och sicarier som Judas Iscariot (iscariot=’ish sicari). Jesu lärjungar hade varit historiska personer inom den judiska upprorsrörelsen och namnen på dem hämtades från Josephus (Tiberius Alexanders) historia om det judiska kriget.
- Den judiska historien i Antiquities och War fick ge lokalfärg till det nya evangeliet i form av namn på platser som Kana och människor som Maria, översteprästen Kajafas, Simon den rättfärdige och Sebedaios söner. Denna historia tillhandahöll också beskrivningar av skattskrivningen under Quirinius tid som ståthållare, resan till Betlehem och sökandet efter herbärge, profetiorna om Jerusalems förstörelse, mordet på Johannes döparen, profeten som ledde de sina ut i öknen och upp på Olivberget etc.

Jesus hade varit en renlärig medlem i den judiska messianska rörelsen (jahad)

- De fundamentalistiska judarna skulle aldrig acceptera historien om att Messias redan hade kommit om han inte hade varit en av dem själva och om han inte hade lytt Mose lag.

- Hadrianus arbetade därför in den judiska upprorsrörelsens (jahads) filosofi i evangeliet för att visa att Jesus verkligen hade varit en av dem själva vilket vi kan se genom att studera det s.k. sektmaterialet från Dödahavsrollarna i Qumran.
- Jesu lärjungar kallas fattiga, ödmjuka och rättfärdiga, precis som i ”sektmaterialet” från Qumran. De utgör, precis som i jahad, en grupp på tolv som leds av en Mästare och de lyder ”minsta prick” i den judiska lagen. Textmaterial från jahad kan till och med direkt ha arbetats in i evangeliet.
- Jesu församling var de rättfärdiga som skulle få evigt liv medan alla andra var syndare som skulle brinna i den eviga elden tillsammans med djävulen och hans änglar, precis enligt jahads världsbild.
- Jesus hade fått ta emot Guds ande vid dopet i floden Jordan helt enligt jahads stadgar i Församlingsregeln.
- Jesus hade varit den rättfärdighetens lärare som jahad väntade på.
- Jesus sonade folkets synder genom sitt lidande och död enligt jahads filosofi.
- Jesus hade uppväckt döda och uppstod själv från de döda enligt jahads tro på kroppens återuppståndelse.

Jesus hade varit en fredlig mysterietjänare och filosof som hade fört fram ett nytt budskap till judarna

- Hadrianus lät inte bara Jesus vara den Messias som hade uppfyllt alla de judiska profetiorna utan han fick också föra fram ett nytt budskap om fred och förlåtelse till judarna.
- Utgångspunkten för Hadrianus förkunnelse var att Messias hade fört fram läran om Logos som var en kärlekskraft som genomträngde och förenade allt. Detta budskap var ett försök att desarmera den judiska gudsfruktan som byggde på hat och avskiljande och som drev jahad/chrestiani att mörda och kriga i underkastelse för de destruktiva lagar och profetior som fördes fram i Tanak.
- Eftersom Plutarchos menade att den judiska guden var Dionysos Sabazios och eftersom Philo hade beskrivit ett judiskt mysterium där Moses förenades med Logos enligt den hellenistiska filosofiska traditionen i Alexandria gjorde Hadrianus sitt evangelium till ett mysterium. Där var den Fader som Jesus blev ett med filosofernas Logos (enligt förebild från Philo) och frälsaren lovade att sända ut Parakleten som var den Sanningens ande som hyllades i orficismen.
- Hadrianus försökte motverka den judiska uppfattningen om Messias som en krigisk ledare i det heliga kriget mot hedningarna genom att i stället beskriva Jesus som en avbild av fredliga filosofer som Pythagoras och Apollonius från Tyana och som en invigd mästare i det orfiska mysteriet. Mysteriet beskrevs som ett bröllop enligt förebild från bl.a. Dionysos mysterium och det fullbordades med att adepten Jesus blev ett med Fadern enligt förebild från de orfiska mysterierna och Pythagoras filosofi.
- Jesus beskrevs också som en direkt avbild av Pythagoras i form av en långhårig filosof som bar vita kläder, som hade koncipierats av en gudomlig kraft, som undervisade i allegorier till en grupp av lärjungar och i klara ord till en annan, som uppmanade de sina att vända andra kinden till och som förde fram Pythagoras

gyllene regel o.s.v. Vissa drag hos Jesu församling utformades enligt förebild från Philos beskrivning av de pytagoreiska essenerna.

- Tvärt emot jahads kompromisslösa budskap om att man aldrig kunde ha kontakt med utomstående som var orena syndare, aldrig betala skatt till Rom, aldrig förlåta en oförrätt och alltid vara beredd att kriga för att bereda vägen för Messias, fick Jesus föra fram Hadrianus budskap om att Messias hade:
 - fullbordat Mose lag (och därmed gett jahad en ny lag att följa)
 - umgåtts med syndare (och jahad därmed kunde acceptera romarna)
 - uppmanat sina trogna att betala skatt till kejsaren
 - uppmanat sina trogna att vända andra kinden till om någon gjorde dem en oförrätt
 - uppmanat sina trogna att förlåta sina fiender
 - uppmanat sina trogna att leva efter den gyllene regeln
 - uppmanat sina trogna att inte svära några eder (alltså inte svära jahads ed om evigt krig tills Messias uppenbarade sig)
 - predikat fred (i stället för jahads krigshets)
 - uppmanat judarna att omvända sig och tro på att Jesus var den Messias som de hade väntat på så länge (och därför upphöra med sina krig för att bereda vägen för honom).

Hadrianus skapar en ny kult för den nya Messias som accepteras av evjoniterna

- Kejsar Hadrianus skapade en ny kult för Messias och spred sitt nya budskap om fred och försoning (Diatessaron) i de områden som var mest infekterade av jahads organisation.
- Vissa messianska judar (de judekristna evjoniterna) lät sig omvändas till den nya varianten av tron på Messias men de förföljdes av de rättrogna inom jahad.

Jahad vägrade att ta emot Hadrianus evangelium.

- Ett nytt förödande judiskt krig motiverat av kampen för Messias kungarrike bröt ut i Judaea år 132 och rasade till 136.
- Revolten ledde till att den största delen av den judiska befolkningen utplånades eller fördrevs från "det heliga landet". Jahads militära kamp för att bereda vägen för Messias upphörde nu efter mer än 230 år.

IRENÆUS SKAPAR EN NY KRISTEN HISTORIA OCH KANON I FORM AV BIBELN

Politisk bakgrund till skapandet av Paulus, Apostlagärningarna och de fyra evangelisterna

- Kejsar Hadrianus hade omkring år 120 skapat ett evangelium till de fundamentalistiska judiska upprorsmännen i jahad som förkunnade att den Messias som de stred för att bereda vägen för redan hade kommit i form av Jesus från Galiléen och att han hade uppfyllt alla judiska profetior.
- Hadrianus skapade en ny kult av Jesus och spred sitt evangelium i områden med många judiska fundamentalister som Alexandria, Mindre Asien och Judaea men lyckades trots detta inte pacificera de judiska upprorsmännen.
- Simon bar Kochba utropade sig till Messias och kung i ett återupprättat Israel i Judaea år 132. Namnet bar Kochba (stjärnans son) anspelade på att han var den som skulle uppfylla den s.k. stjärnprofetian.
- Kejsar Hadrianus utkämpade ett tredje våldsamt judiskt krig i Judaea mellan åren 132 och 136 mot Simon bar Kochba och hans religiösa krigare. Romarna lyckades slutligen utplåna de judiska messianska kämparna i jahad. Alla judar förbjöds att vistas i Jerusalem och Mose lag (Toran) och den judiska kalendern förbjöds. I Mishnan, den nya samlingen av judisk visdom som sammanställdes under andra århundradet, var de messianska spekulationerna ganska sparsamt förekommande.
- När Hadrianus dog år 138 hade alltså de ursprungliga kristna (jahad, de judiska chrestiani) utplånats. Däremot fanns hans nya motkyrka, med det nya evangeliet om Messias som han hade försökt sprida till judarna, kvar.
- I den kristna kyrkan i Rom förvarades nu Tiberius Alexanders bibliotek med bland annat hans judiska historia som Hadrianus hade försökt föra fram som Josephus judiska historia. I biblioteket ingick också Tiberius Alexanders farbror Philos böcker.
- Hadrianus nya kristendom hade ett dubbelt ansikte, Jesus beskrevs i evangeliet både som en lagtrogen medlem av de judiska jahad och en grekisk filosof och invigd mysterietjänare som predikade kärlek och förlåtelse.
- Fram till år 170 hade det därför dykt upp olika skolor inom den nya kristendomen som förde fram sina egna tolkningar av evangeliet, ofta med stöd i påstådda uppenbarelser och traditioner direkt från Jesus och hans apostlar. Betydande kristna skolor grundade sig på Valentinus och Marcions undervisning som byggde på den grekiska filosofin.

Irenæus arbetar med att visa att all kristendom byggd på den grekiska filosofin är falska läror

- Irenæus var en kristen från Mindre Asien som bodde i Lugdunum (Lyon) och han reste till Rom år 177 eller 178 för att klaga på montanisternas heresier. Irenæus var en rabi motståndare till alla försök att föra fram kristendomen i termer av den grekiska filosofin. Han menade att alla som inte delade hans egen syn på kristendomen var heretiker som avvek från den rätta läran. Bland texterna

från Nag Hammadi finns flera exempel på sådana läror där kristna teman blandades med grekisk filosofi och hermetism.

- Irenaeus blev biskop i Lyon och skrev, antagligen i början av 180-talet, delarna I och II av *Adversus Haereses*. Dessa riktades mot kristna läror med grekisk påverkan, som t.ex. gnosis, alltså strävan efter egen direkt kunskap om det gudomliga.

Irenaeus skapar Paulus för att ta makten över Marcions och Valentinus texter

- När Irenaeus arbetade med att förkasta alla heretiker upptäckte han att kyrkan i Rom inte hade något eget budskap att sätta emot anhängare till ”heretiker” som Marcion och Valentinus. Både Marcion och Valentinus hade producerat omtyckta texter och samlat stora anhängarskaror.
- I samband med arbetet med del IV av *Adversus Haereses* uppfinner Irenaeus därför aposteln Paulus som skulle ha varit den som egentligen skrev Marcions epistlar.
- Från kapitel XX i *Adversus Haereses IV* och i *Adversus Haereses V* etablerar Irenaeus Paulus som författare av epistlarna och lärjungen Johannes som författare av Uppenbarelseboken som ursprungligen var en apokalyps skapad av den messianska judendomen (jahad).
- Irenaeus tog makten över Marcions epistlar och Valentinus texter genom att inkorporera dem i epistlar som han påstod att Paulus hade skrivit.
- När han tog över Marcions epistlar lade Irenaeus in sina egna åsikter om hur en kristen skulle vara och hur den kristna kyrkan skulle fungera i de nya epistlarna. Han förde också fram sina fördömanden av alla konkurrerande kristna församlingar genom Johannes i Uppenbarelseboken.
- De nya epistlarna från Paulus och Uppenbarelseboken började distribueras till de kristna församlingarna tillsammans med delarna I, II, IV och V av *Adversus Haereses*.

Irenaeus skapar Apostlagärningarna för att ge kristendomen och kyrkan i Rom en historisk förankring

- Under arbetet med *Adversus Haereses I, II, IV och V* hade Irenaeus insett problemet med att det inte fanns några historiska belegg för Jesus och hans kristna kyrka före Hadrianus tid (120- och 130-talen).
- Irenaeus skapade därför en historia om hans egen variant av kristendomens (den romerska kristendomens) uppkomst i Apostlagärningarna.
- Historien i Apostlagärningarna knöts samman med Paulus epistlar genom att samma namn nämndes i båda sammanhangen. Paulus påstods också inledningsvis vara författare till Apostlagärningarna.
- Genom att Paulus skulle ha fått en direkt kallelse av Jesus via en uppenbarelse på vägen till Damaskus blev Irenaeus och kyrkan i Rom bärare av det enda rätta kristna apostolatet.
- Apostlagärningarna, med Paulus som författare, började distribueras till de kristna församlingarna tillsammans med uppdaterade versioner av Paulus epistlar.

Irenaeus delar upp evangeliet i fyra separata delar med olika författare för att motverka rykten om att det var en påhittad historia som härstammade från Rom

- Det var också oklart vem som egentligen hade skrivit det kristna evangeliet. Den etablerade uppfattningen var att det hade upptäckts i det kejserliga arkivet bland Pontius Pilatus akter som han skulle ha skickat till Rom. Men denna historia gav samtidigt stöd för sådana som ansåg att det kristna evangeliet var ett sent påfund och att Jesus egentligen var en anti-Messias (anti-Krist) som förts fram från Rom av politiska skäl.
- Därför delade Irenaeus upp Hadrianus evangelium (Diatessaron) i fyra delar och påstod att dessa hade författats av fyra olika personer som ingått i Paulus krets. Nu gjordes Lukas, en av de påstådda evangelisterna, även till författare till Apostlagärningarna.
- Irenaeus skrev före år 189 *Adversus Haereses III* där den nya kristna historien om evangelisterna, Apostlagärningarna och epistlarna används för att motivera överhögheten hos den romerska kyrkan och Irenaeus egen tolkning av kristendomen. *Adversus Haereses III* placerades sedan in mitt bland de tidigare delarna av verket för att ge intryck av att Irenaeus hade känt till den när han skrev de första delarna av *Adversus Haereses*.
- Nu kunde Irenaeus nya kristna kanon börja distribueras, ett exempel finns i Muratoris kanon (ca 189-199). Alla texter som Irenaeus godkände kom dock inte med i den katolska kyrkans slutliga kanon, till exempel uteslöts Clemens första brev (1 Clement). NT i den numera accepterade formen finns först beskriven år 367 av den heliga Athanasius som var biskop i Alexandria.

Irenaeus förändring av den kristna filosofin

- Irenaeus fördömde den grekiska filosofin som Hadrianus hade försökt föra ut till jahad genom sitt evangelium. Han förde i stället åter samman kristendomen med judendomen genom att lyfta fram de judiska profeterna i Tanak som grunden för den kristna tron.
- Irenaeus beskrev i Apostlagärningarna de första kristna som medlemmar i Vägen (de judiska jahad). Vilket förstas historiskt sett var helt rätt.
- Men samtidigt som de första kristna skulle ha varit judar som tillhörde Vägen beskrev Irenaeus i Apostlagärningarna och epistlarna hur ”judarna” ständigt hade förföljt den första kristna och speciellt Paulus. Irenaeus utnämnde i 1 Thess 2 judarna till fiender till Gud och hela mänskligheten genom att ha dödade Jesus och profeterna och ha förföljt de kristna. Denna lögn gav upphov till de kristnas månghundraåriga judeförföljelser som fick sin kulmen genom nazismens iscensättning av Förintelsen.
- Irenaeus gav kyrkan i Rom den högsta auktoriteten och tolkningsföreträdet genom att han uppfann en historia om att det hade funnits kristna vid den romerske kejsarens hov under Domitianus regeringstid och att dessa hade skapat en obruten tradition från Jesus, Petrus och Paulus och vidare till den romerska kyrkans biskopar.

- Irenaeus beskrev i Apostlagärningarna de första kristna som ”de heliga” som Daniel hade profeterat om. Han gjorde därmed sig själv och kyrkan i Rom, genom att de var apostlarnas enda rätta arvtagare, till de heliga som de judiska profeterna hade profeterat om.
- Irenaeus förde vidare jahads tro på ett sista apokalyptiskt krig som skulle föregå Messias återkomst genom att göra de judiska jahads messianska apokalyps i Uppenbarelseboken till en kristen kanonisk text.
- Irenaeus skapade den kristna tron på martyrskapet som en helig plikt, ursprungligen hämtad från de judiska jahad, genom att lägga in historien om Stefanos martyrium i Apostlagärningarna och genom att skapa en historia om att både biskopen Clement i Rom och Polycarpus hade lidit en strålande martyrdöd.
- Irenaeus förstärkte det antijudiska budskapet från evangeliet genom att utropa judarna till fiender till hela mänskligheten och dömda att drabbas av Guds vrede (utplåning) i det första brevet till de kristna i Thessalonike och genom att utnämna judarna till satans synagoga i Uppenbarelseboken.
- Irenaeus införde den judiska religionens gudsfruktan i den romerska kristendomen genom skrivningar i Apostlagärningarna och epistlarna.
- Irenaeus retade sig på att heretiska kristna församlingar tillät vem som helst att tala i församlingen, till och med kvinnor. Han lade därför sitt kvinnoförakt i munnen på Paulus och lät honom döma kvinnorna till att tiga i församlingen. Mannen är en avbild och avglans av gud av Gud medan kvinnan bara är en avglans av mannen. Så som kyrkan underordnar sig Kristus skall kvinnorna i allt underordna sig sina män.
- Irenaeus skapade legitimitet och auktoritet för sig själv genom att hitta på en historia om att lärjungen Johannes hade levt i Mindre Asien i ca sjuttio år efter Jesu död och att han hade invigt en man vid namn Polycarpus till sin efterträdare. Denne Polycarpus hade sedan lämnat över den kristna lärans fackla till Irenaeus själv.
- Efter Irenaeus åtgärder kom den kristna filosofin att bli en spegelbild av jahads. De kristna kännetecknades precis som jahad alltså av att de:
 - trodde på en gudomlig kraft i form av Messias (Kristus) som ledde dem
 - såg sig som Guds utvalda folk
 - såg sig själva som ljusets söner och de heliga som nämndes i Bibeln
 - såg alla andra som mörkrets söner, syndare som leddes av Satan och som vid den sista domen skulle dömas att brinna i den eviga elden i helvetet
 - använde sig av dop i vatten för rening och förening med den heliga anden
 - inte fick ha någon kontakt med sådana som uteslutits ur församlingen
 - delade heliga måltider där bröd och vin var sakramenten som mästaren/prästen sträckte ut händerna och välsignade
 - trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse
 - hellre dog som martyrer än kompromissade med de religiösa buden
 - trodde på ett sista stort krig som skulle bereda vägen för Messias ankomst till jorden och ett evigt gudsrrike med Jerusalem som centrum
 - ansåg att de levde i den yttersta tiden före detta apokalyptiska krig och Messias ankomst

- avslutade sina böner med ”Amen”.

Irenaeus skapar en ny kanon för kristendomen och förseglar den för evig tid

- Irenaeus ursprungliga problem hade varit alla heretiker som förde fram olika, enligt hans åsikt falska, läror. Hans behov var därför att skapa en kristen historia och en uppsättning godkända texter som kyrkan i Rom hade kontroll över så att man därigenom kunde avvisa alla andra apostlar, texter och läror.
- Irenaeus skapade en kanon för kristendomen i form av den kristna Bibeln. Denna kanon består av Tanak/Gamla Testamentet samt Nya Testamentet med fyra separata evangelier, Apostlagärningarna, Paulus epistlar, epistlar från andra apostlar samt Uppenbarelseboken.
- Bland epistlarna i NT finns tre som inte nämns i Muratoris kanon, dessa är Jakobs brev, Andra Petrusbrevet samt Tredje Johannesbrevet. På grund av att de saknas i Muratoris kanon är det möjligt att de skapades av den kristna kyrkan i Rom efter Irenaeus tid. De för dock fram samma budskap som Irenaeus gjorde.
- Irenaeus avsåg också att Clemens första brev (1 Clement) och Polycarpus brev till Filippi som Irenaeus skapade skulle ingå i den kristna kanon. Dessa epistlar kom dock inte att accepteras i den slutliga versionen av den kristna Bibeln.
- Irenaeus förseglade kristendomens nya kanon för evig tid genom förbannelsen av dem som lägger till eller tar bort något ur boken med profetior (Bibeln) allra sist i Uppenbarelseboken (Upp 22:18-20). På det sättet lade han makten att bestämma vad som var den rätta kristna läran i händerna på kyrkan i Rom och avväpnade samtidigt alla de ”heretiker” som han hatade så mycket.
- Det tog dock ca 250 år innan Irenaeus version av kristendomen slog igenom helt och hållet. I den syriska kyrkan använde man Diatessaron ända fram till 400-talet. Theodore (ca 393-457), som var biskop i Cyrus i Syrien, fann mer än 200 kopior av Diatessaron i kyrkorna inom sitt område. Han samlade in alla dessa texter, förstörde dem och ersatte dem med de fyra kanoniska evangelierna.

EUSEBIUS FÖRFALSKNINGAR

Politisk bakgrund till Eusebius förfalskningar

- Irenaeus hade på 180-talet skapat en ny historia om kristendomens uppkomst genom att dela upp evangeliet i fyra delar, skapa de fyra evangelisterna och Paulus samt beskrivningarna av de första kristna i Apostlagärningarna och epistlarna.
- Irenaeus hade också skapat en kristen kanon som vi numera kan återfinna i Muratoris kanon. Vissa av de texter som Irenaeus gjorde renläriga finns dock numer inte med i den accepterade versionen av NT som slutligen etablerades först omkring år 367.
- Det fanns alltså på 300-talet, trots Irenaeus arbete med att stänga ute alla heretiker, fortfarande olika åsikter, och därmed bittra maktstrider, om vad den rätta kristendomen var och vilka texter som var accepterade.
- Det fanns också många icke-kristna som ansåg att de kristna historierna om profeter som Daniel och om Jesus var helt påhittade, t.ex. nyplatonikern Porfyrios (ca 232-304).
- Eusebius verkar dessutom ha arbetat med att skapa ett historiskt stöd för det kristna klosterväsen som grundades av den koptiske munken Pachomios från Egypten (292-346).

Kyrkohistoriens fader Eusebius

- Eusebius från Caesarea (ca 263-340), kallas kyrkohistoriens fader.
- Han skrev ett verk i femton delar om grunden för den kristna historien, *Praeparatio Evangelica*. Där beskriver han dels hur värdelös den grekiska kulturen, religionen och filosofin är och dels hur urgammal och högtstående den judiska filosofin är. Målet är att övertyga "hedningarna" om nödvändigheten att överge sina gamla trosföreställningar för att i stället övergå till "barbarernas", alltså judarnas, överlägsna religion. Men det var förstås inte den vanliga judendomen som de skulle konvertera till utan den kristna varianten och Eusebius kände naturligtvis ett behov av att ge historiska bevis för hur de första kristna hade levt.
- I sin Kyrkohistoria (*Historia Ecclesiae*) beskriver Eusebius den kristna kyrkans historia från första århundradet till hans egen tid.

Eusebius skapar bevis för att de första kristna var fromma essener

- Philo från Alexandria hade under första halvan av det första seklet av vår tideräkning beskrivit essenerna som pytagoréer som levde i trakten runt Alexandria. Hippolytos gjorde i början av 200-talet om dessa pytagoreiska essener till att vara Mose efterföljare och därmed judar. Eusebius av Caesarea fortsatte på 300-talet att i Hippolytos efterföljd framställa de första kristna som essener med målet att framställa dessa hypotetiska kristna som samma slags filosofer/munkar som indiska samanas och pytagoreiska asketer.
- Eusebius gjorde följande för att skapa bevis för sin historia om att de första kristna var filosofiska essener som levde en munkliknande tillvaro. Eusebius:

- tog bort beskrivningen av de pytagoreiska essenerna i trakten av Alexandria från Philo's *On the Contemplative Life* (eftersom de alls inte beskrevs som judar eller kristna där).
- lade till en text i Philo's *On the Contemplative Life* som beskrev terapeuterna (som liksom essenerna var en variant av pytagoréer som levde runt Alexandria) som judiska/kristna munkar.
- skapade beskrivningar av essenernas vanor utifrån Porfyrios beskrivningar av egyptiska präster och indiska filosofer.
- lade en beskrivning av essenerna som judar i munnen på den nyplatoniske filosofen Porfyrios i hans bok *On Abstinence from Animal Food* genom ett påhittat citat i sin egen bok *Praeparatio Evangelica*.
- såg till att det påhittade citatet om de judiska essenerna verkligen också lades till i Porfyrios *On Abstinence from Animal Food*.
- lade till en text om essener som påstods ha funnits i Syrien och Palestina i Philo's *Every Good Man is Free*.
- lade till beskrivningar av tre judiska sekter, sadducéer, fariséer och *essener* i Josephus *Antiquities XVIII 1:2*, *War 2:8*, *Life of Flavius Josephus* samt *Against Apion 2* för att skapa bevis för att judiska kristna essener hade funnits under första århundradet. I den sista texten finns dock inte beskrivningen av essenerna längre kvar.
- lade till Eleazars tal i Masada i Josephus *War 7* för att framställa sicarierna (de första "kristna") som "essenska" filosofer enligt den modell som han själv hade skapat.
- hittade på en hypotetisk bok av Philo som skulle ha hetat *Hypothetica* och som skulle ha beskrivit judiska essener som lärjungar till Moses.

Eusebius skapar historiska bevis för att Jesus hade funnits

- För att skapa historiska bevis för att Jesus verkligen hade funnits gjorde Eusebius också följande. Han:
 - lade till ett avsnitt som skulle bevisa att Jesus hade funnits i Josephus *Antiquities XVIII*.
 - lade till ett avsnitt som skulle bevisa att Jesus hade funnits i Josephus *Antiquities XX*.

STRIDER OCH SPLITTRING INOM DEN KRISTNA KYRKAN FRAM TILL 600-TALET

Politisk bakgrund till den romerska kristendomens splittring på 400-talet

- Den romerska kristendomen bar med sig en anda av strid och splittring ända från början genom:
 - Mackabéernas befrielsekamp från det seleukidiska väldet på 160-talet fvt.
 - Jahads (fariséernas/hasidéernas) kamp mot mackabéerna från ca 100 fvt.
 - Jahads kamp mot Herodes från 40-talet fvt och fram till 4 fvt.
 - Jahads kamp mot Herodes arvingar efter Herodes död.
 - Jahads splittring i olika sekter och deras krig mot varandra fram till det första judiska kriget.
 - Jahads kamp mot Rom från införlivandet i det romerska riket år 6 vt och fram till det första, andra och tredje judiska kriget.
 - Hadrianus splittring av jahad (chrestiani) i en del som förfarande stred för att bereda vägen för Messias och en del som trodde på budskapet från Rom om att han redan hade kommit i form av Jesus från Nasaret.
 - Irenaeus splittring av den romerska kristendomen i en del som såg den som ett mysterium byggt på den grekiska filosofin och en del som såg den som en del av den judiska Vägen.

Kristendomen blir romersk statsreligion

- Kristendomen blev romersk statsreligion på 380-talet.

Den romerska kristendomen splittras i olika kyrkor

- På det första kyrkomötet i Nicea år 325 stred man om Kristi natur och fördömde arianismen. Den nicenska trosbekännelsen infördes för att skilja de rättroende från kättarna.
- Vid **det första kyrkomötet i Konstantinopel år 381** förkastade man återigen arianismen och nu även makedonismen.
- **Kyrkomötet i Efesus år 431** förkastade nestorianismen och pelagianismen samt förklarade att jungfrun Maria var Theotokos, alltså Guds Moder.
- **Kyrkomötet i Efesus** ledde till att de nestorianska kyrkorna (bl.a. den östsyrisk kyrkan i Mesopotamien) avsöndrades från den katolska kyrkan eftersom de inte kunde gå att Maria var Gud Moder utan bara Kristi moder (Christotokos).
- **Det andra kyrkomötet i Efesus år 449** godtogs monofysitismen med detta kyrkomöte erkänns inte av de chalcedonensiska kristna.
- Vid **kyrkomötet i Chalcedon år 451** förkastades monofysitismen och man antog den chalcedonensiska läran om Kristi två naturer, en mänsklig och en gudomlig.

- Beslutet om i tvånatursläran i Chalcedon år 451 accepterades av både den östliga och västliga kyrkan, förutom av de s.k. nestorianerna i Syrien och monofysiterna i Armenien, Syrien och Egypten.
- Nestorianer och monofysiter avskildes alltså från de chalcedonensiska kyrkorna i och med kyrkomötet i Chalcedon år 451 och de brukar tillsammans kallas för **de orientaliska kyrkorna**.
- Efter kyrkomötet i Chalcedon fortsatte striderna inom den chalcedonensiska (romerska) kristendomen om Jesus hade haft en eller två viljor och om Kristus verkade med en eller två energier (den monergetiska tvisten).
- Kejsar Heraclius och patriarken Sergius I försökte år 638 ena monofysiter och dyofysiter (de chalcedonensiska kyrkorna) genom att föra fram **monotheletismen**.
- Vid det **tredje kyrkomötet i Konstantinopel (680-681)** förkastades dock monotheletismen och splittringen i katolska och orientaliska kyrkor befästes.

MUHAMMED VAR EN KRISTEN SOM ENADE JUDEKRISTNA OCH KRISTNA MOT POLYTEISTERNA I MECKA

Politisk bakgrund till Muhammeds enande av monoteisterna

- Den kristna kyrkan var ursprungligen den judiska fundamentalistiska rörelse (jahad) som ända från omkring 100 fvt med vapen kämpade för att bereda vägen för den Messias som de trodde att profeter som Jesaja och Daniel hade profeterat om.
- En ny kristendom uppstod när Hadrianus på 120-talet vt skapade ett evangelium till judarna som berättade att Messias redan hade kommit och uppfyllt alla de judiska profetiorna.
- Efter det tredje judiska kriget utplånades den judiska messianska kristendomen medan Hadrianus anti-kyrka levde vidare i form av den romerska kristendomen.
- De messianska judar som hade accepterat Hadrianus evangelium levde vidare i form av de judekristna evjoniterna. Dessa accepterades dock inte inom den romerska kristendomen.
- Den romerska kristendomen hade redan från början ett dubbelt ansikte eftersom Messias både var en medlem av jahad som uppfyllde alla judiska profetior och samtidigt förmedlade den grekiska mysteriefilosofin.
- Kristendomen genomled därför gång på gång strider mellan olika grupper som förde fram olika syn på vad som var den rätta läran.
- Vid kyrkomötet i Efesus år 431 avsöndrades de nestorianska kyrkorna från den katolska kyrkan. Vid kyrkomötet i Chalcedon år 451 togs ett beslut om att Kristus hade två naturer, en gudomlig och en mänsklig och att Maria var Guds moder. Dessa beslut accepterades inte nestorianerna i Syrien och monofysiterna i Armenien, Syrien och Egypten som tillsammans kallas de orientaliska kyrkorna.
- Konflikterna om huruvida Kristus hade en eller två naturer, viljor och energier fortsatte under flera hundra år. Vid det tredje kyrkomötet i Konstantinopel (680-681) bestämde konciliet dock slutgiltigt att det fanns två viljor och två energier i Kristus.
- De orientaliska kyrkorna försonades dock aldrig med den katolska kyrkan som vid den här tiden hade sitt centrum i det bysantinska riket och i Konstantinopel.
- I Mecka fanns stadens maktcentrum i templet Kaba som kontrollerades av klanen Quraish. Den traditionella religionen i Mecka var polyteistisk med den nabateiske guden Hubal som huvudgud och gudinnorna som al-Lat, al-Uzza och Manat. Men det fanns också kristna och judiska befolkningsgrupper i staden.

Muhammed enar judekristna och kristna mot polyteisterna i Mecka

- Muhammed (ca 570-632) bodde i Mecka och tillhörde klanen Quraish men var inte polyteist utan en monoteist som trodde på den kristna Bibelns båda testamenten och alla profeter från Abraham till Jesus.
- Bland Muhammeds närmaste var hans hustru Khadija sannolikt kristen, en av hennes kusiner var en kristen nestoriansk munk och en av Muhammeds morbröder skall ha varit kristen. I Ibn Ishaqs biografien över Muhammed nämns flera kristna bland Muhammeds vänner; Zaid ibn Amr ibn Nufail skall ha varit monoteist och Waraqah ibn Nawfal, Uthman ibn Huwarith samt Abd-Allah ibn Jahsh var kristna.

- Muhammed var att döma av Koranen en nestoriansk (orientalisk) kristen som först levde i ett kristet äktenskap med den enda hustrun Khadija. Äktenskapet stadfästes av en kristen nestoriansk munk.
- Muhammed var en av de ledande i en maktkamp i Mecka mellan kristna som ville kasta ut polyteismen och införa kristendomen och de makthavande i staden som dyrkade de traditionella gudarna i Kaba. Hans strategi var att förena alla den kristna Bibelns folk, alltså både de judekristna evjoniterna de orientaliska kristna, mot de avgudadyrkande polyteisterna.
- År 615, när den religiösa striden i Mecka blev mer intensiv, flydde delar av Muhammeds grupp till sina trosbröder i det kristna Aksum där de fick skydd.
- År 622 flyttade Muhammeds grupp av monoteister till Yatrib (Medina) där han började ena judar (judekristna evjoniter) och orientaliska kristna som nestorianer och monofysitiska ghassanider (sabier) mot polyteisterna i Mecka.
- När Muhammed hade tagit makten i Yatrib (Medina) började han och hans trogna med vägröveri mot karavaner, krig mot andra arabiska stammar, etnisk utrensning av judar i Yatrib och övertagande av deras egendom samt rena folkmord som i fallet med den judiska stammen Qurayza. Muhammed tog själv en femtedel av allt rövat byte och han tog sig också många kvinnor, bland annat kvinnor som var krigsbyte från besegrade stammar, döttrar till allierade samt nära släktingar som adoptivsonen Zaid's hustru Zainab.
- År 630 kunde Muhammeds trupper erövra Mecka och ta makten över templet Kaba som omvandlades till en monoteistisk helgedom.

Koranen förmedlar kristna doktriner och interna stridsfrågor inom kristendomen

- Koranen innehåller rent kristen retorik. De allra flesta suror i Koranen använder sig av en mycket likartad logik. Se till exempel surorna nummer 2, 6, 9, 11, 21, 22, 27, 29, 54, 59 och 66. Logiken ser ut så här:
 1. Den monoteistiske guden i Bibeln är mäktigast – han har skapat himmel och jord.
 2. Hans makt att skydda sitt utvalda folk har bevisats genom historierna om profeter som Abraham, Noa, Moses, Jona, Salomo, David och så vidare.
 3. Men människorna har varit syndiga och olydiga, dyrkat fel gudar och förföljt profeterna.
 4. På domens dag kommer alla syndare som inte underkastar sig denna mäktiga gud att dömas att brinna i helvetets eld i evig tid medan alla rättfärdiga kommer att få leva i paradiset (trädgården) för evigt.

I NT finns denna struktur både i Talet om tidens slut (Diatessaron 41-42/Matt 24-25), Stefanos tal i Apostlagärningarna kapitel 8 och i Petrus Andra brev. Det är en enkel och effektiv skrämselfpropaganda som fortfarande används för att omvända människor till kristendomen och islam.
- De diskussioner som finns i Koranen om Jesu och hans mor Marias gudomlighet och Jesu mänskliga natur har endast relevans i ett kristet sammanhang där de monofysiska orientaliska kyrkorna stod i opposition till de chalcedonensiska kyrkornas dogmer om Jesu natur.

- Fördömandet av judar i Koranen är i allmänhet ett återuppreparande av uppläxningarna av de olydiga och ohörsamma judiska förfäderna i Bibelns båda testamenten.
- Fördömanden av judar och kristna i Koranen är i andra fall senare tillägg som gjordes när islam avskilts från sitt kristna ursprung efter Muhammeds död.

Muhammed skapar en kompromiss mellan judekristna och orientaliska kristna

- Muhammed enade judekristna evjoniter, nestorianska och monofysitiska kristna mot de polyteister som regerade i Mecka. Den förenande faktorn var den gemensamma tron på den kristna Bibelns två testamenten och profeterna där samt tron på att Jesus var Messias.
- Koranen innehåller anvisningar om att Mose lagar (sharia) skall gälla så att de judekristna kunde acceptera att ingå i den nya församlingen.
- Omskärelsen och böneriktningen, som ursprungligen var riktad mot Jerusalem, är andra exempel på judekristna element i islam.
- Retoriken i Koranen om Jesu natur och Maria som inte var en ”gudaföderska” utan bara hade fött Jesu mänskliga natur var en kärnfråga för nestorianerna.
- Valet av fredagen som sabbatsdag för den nya församlingen kan ses som en kompromiss mellan de judekristna som firade sabbat på lördagen och de kristna som hade söndagen som sin vilodag.

En rättfärdig är enligt Koranen en kristen som tror på hela Bibeln

De som är rättfärdiga och gudfruktiga enligt Koranen är de som:

- lyder hela den kristna Bibeln i form av Toran (GT) och evangeliet i NT
- är judar (judekristna), kristna och sabier (kristna ghassanider).
- tror på den kristna Bibelns Gud.
- tror på Domens dag enligt kristendomens synsätt.
- håller förbundet som instiftades mellan Gud och Moses i öknen.
- håller Mose lagar som ett uttryck för detta förbund.
- tror på änglarna som beskrivs i den kristna Bibeln (Gabriel och Mikael).
- tror på profeterna i den kristna Bibeln (GT och NT).
- inte gör skillnad mellan profeterna i den kristna Bibeln (GT och NT).
- är rättfärdig och ber flitigt och betalar allmosor till de fattiga som Jesus
- befriar de förslavade enligt det som beskrivs som rättfärdighet i den kristna Bibeln.
- fastar enligt förebild från den kristna Bibeln.
- gör pilgrimsfärd till den heliga platsen (Jerusalem) enligt judisk och kristen sed.
- är tålmodiga i lidande, motgångar och tider av påfrestning på samma sätt som de bibliska profeter (t.ex. Jesus) som sändes före Muhammed var.
- vördar Maria som födde Jesus.
- är en Guds tjänarinna som Maria var.
- tror på att Jesus föddes av en jungfru.

Koranen redigeras efter Muhammeds död och islam görs till en egen religion

- Efter Muhammeds död år 632 arbetade man med att sätta samman och redigera Koranen ända fram till den tredje kalifen Uthmans tid (r 644-656). Direkt ansvarig för arbetet var Zayd ibn Thabit som hade arbetat som Muhammeds sekreterare. När Koranen ansågs färdig samlade man in alla tidigare versioner och lät förstöra dem.
- Efter Muhammeds död gjorde man inte bara om honom till den siste och störste profeten, man gjorde också muslimsk historia av kristna myter. Man beskrev till exempel kalifen Umars intåg i Jerusalem på samma sätt som Jesu intåg i samma stad. Historien om Umars förföljelse av de troende och hans plötsliga omvändelse inspirerades sannolikt av berättelsen om aposteln Paulus förföljelse av de kristna och hans plötsliga omvändelse i Apostlagärningarna.
- Genom bland annat manipulationer av texter i Koranen blev Skriften, som enligt Muhammed hade varit Bibeln, i stället Koranen. Guds budbärare, som hade varit Jesus, blev Muhammed och underkastelsen under kristendomen blev tro på den nya religionen islam. Guden i Koranen är Bibelns Gud och han kallas Allah på arabiska, på samma sätt som i den kristna arameiska bibeln Peshitta. Inom islam är dock Allah numera det exklusiva namnet på guden i Koranen och ordet översätts i allmänhet inte vid översättningar av Koranen till beteckningen på den kristna guden på det aktuella språket.
- Det som tidigare varit judiska och kristna sedvänjor förvandlades till muslimska. Böneriktningen ändrades från Jerusalem till Mecka.
- Muhammeds propaganda, som hade handlat om att förena Bibelns folk i form av judekristna och orientaliska kristna mot polyteisterna i Mecka, blev nu en propaganda för att ena muslimerna mot bysantinska kristna och sasanidiska perser.
- Det heliga kriget, som hade handlat om att ena Bibelns monoteister i form av judekristna och kristna i krig mot hedningarna med löfte om en plats i paradiset, blev nu i stället ett krig för Koranens folk mot andra monoteister men platsen i paradiset garanterades fortfarande för de heliga krigarna.

Kristendomen och islam för vidare traditionerna från mackabéerna och jahad

- Det av Gud utvalda folket var mackabéerna i Tanak/GT och för jahad var det de själva. Inom kristendomen blev det av Gud utvalda folket de kristna och inom islam är det utvalda folket muslimerna.
- Det heliga kriget var först mackabéernas kamp för det utlovade riket. I nästa steg blev det heliga kriget de fundamentalistiska judiska jahads kamp från ca 100 fvt till det tredje judiska kriget år 132-136 vt för att bereda vägen för Messias och det eviga gudsriket där Mose lag skulle råda. För de romerska kristna blev det heliga kriget i nästa steg utbredningen av kristendomen som den enda sanna religionen. För muslimerna är jihad, det heliga kriget, samma sak som kampen för utbredningen av den enda sanna religionen, den enda lagen och den enda regeringsformen, precis på samma sätt som det har varit för judar och kristna genom tiderna.
- Martyrskapet var en av grundstenarna i jahads filosofi, om man dog för att bereda vägen för Messias skulle man få evigt liv vid den yttersta domen. Irenaeus införde martyrskapet i den romerska kristendomen i jahads efterföljd och lovade att de

kristna skulle få evigt liv vid den yttersta domen. Inom islam lever tron på martyrskapet som en säker väg till evigt liv i paradiset vidare som ett arv från kristendomen.

- För jahad var de själva de enda rättfärdiga och alla andra människor syndare som skulle brinna i den eviga elden i helvetet i evig tid. På samma sätt har kristendomen och islam genom tiderna delat in människor i rättfärdiga (de själva) och syndare (alla andra) som är dömda att brinna i helvetet.

Den sanna historien om Tanak, Bibeln och Koranen

Input	Aktör	Motiv	Resultat
<i>De lärde i Alexandria skapade Tanak för att stödja mackabéernas kamp för ett nytt rike</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Historia från Babylonien, Grekland och Egypten. Orfisk filosofi. Avesta. Babylonisk vishetslitteratur. Etc. 	De lärde i Alexandria Ca 160 fvt.	<ul style="list-style-type: none"> Att skapa grunden för ett nytt mackabeiskt rike i Palestina. Att uppamma mod, krigiskhet, hämndlystnad, avskiljande och nationalism med den nya religionen som verktyg. 	<ul style="list-style-type: none"> Antiquities I-XII. Tanak exklusive profetböckerna.
<ul style="list-style-type: none"> Tanak exklusive profetböckerna. 	Simon Mackabeus Ca 140 fvt.	<ul style="list-style-type: none"> Att skapa de profetböcker som omtalas i den nya mackabeiska historien. Att legitimera Simon Mackabeus som smord kung (Messias) i Jerusalem. 	<ul style="list-style-type: none"> Tanak inklusive profetböckerna
<i>Jahad var de första kristna och de stred för Messias i mer än 200 år</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Tanak. Enoks bok. Traditionella bruk som t.ex. vattendop. 	Församlingen (jahad/fariséer etc.) Ca 100 fvt-136 vt.	<ul style="list-style-type: none"> Att motivera till krig för att ta makten i Jerusalem och för den enda rätta tolkningen av den nya nationella religionen. Att bereda vägen för den Messias som förutsagts i profetiorna. 	<ul style="list-style-type: none"> Församlingsregeln, Krigsrullen och andra texter som återfunnits i Qumran.
<i>Hadrianus skapade Josephus för att föra fram Vespasianus som Messias för att pacificera jahad/chrestiani</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Tiberius Alexanders Antiquities och War. 	Kejsar Hadrianus Ca 117 vt.	<ul style="list-style-type: none"> Att lugna de upproriska judiska messianska krigarna med budskapet att Vespasianus hade varit Messias. 	<ul style="list-style-type: none"> Josephus Antiquities och War.
<i>Hadrianus skapade ett evangelium om Messias för att pacificera jahad/chrestiani</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Jahads texter Josephus Antiquities och War. Grekisk filosofi. 	Kejsar Hadrianus Ca 120 vt.	<ul style="list-style-type: none"> Att lugna de upproriska judiska messianska krigarna med budskapet att Messias redan hade kommit och uppfyllt alla deras profetior. 	<ul style="list-style-type: none"> Ett nytt evangelium (Diatessaron).
<i>Irenaeus delade upp Hadrianus evangelium och skapade den kristna Bibeln</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Diatessaron. Josephus Antiquities och War. Marcions och Valentinus texter. 	Irenaeus 180-talet vt.	<ul style="list-style-type: none"> Att bekämpa andra kristna grupper. Att skapa en ny kristen historia och kanon för att ta makten över den romerska kristendomen. Att föra ut Irenaeus egna doktriner i Paulus namn. 	<ul style="list-style-type: none"> Den kristna Bibeln: Tanak införlivas som GT. Diatessaron delas upp i fyra evangelier. Apostlagärningarna och epistlarna skapas. En judisk apokalyps införlivas som Uppenbarelsebooken.
<i>Muhammed var kristen och enade judekristna och orientaliska kristna mot polyteisterna i Mecka</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Den kristna Bibeln. Nestorianska dogmer. Judekristna seder och bruk. 	Muhammed Ca 622-632 vt.	<ul style="list-style-type: none"> Att ena judekristna och orientaliska kristna i krig mot polyteisterna i Mecka. Att motivera till mod och krigiskhet genom kristen retorik om domens dag då helvetet väntar på de otrogna och paradiset på dem som krigar för den rätta läran. 	<ul style="list-style-type: none"> Muhammeds texter
<i>De första kaliferna skapade Koranen och islam efter Muhammeds död</i>			
<ul style="list-style-type: none"> Muhammeds texter. 	De första kaliferna Ca 632-656 vt.	<ul style="list-style-type: none"> Att skapa en egen religion för att kontrollera egna stridande fraktioner och motivera erövring av nya områden. 	<ul style="list-style-type: none"> Koranen.

BILAGA 1. BEVIS FÖR DEN SANNA HISTORIEN OM TANAK, BIBELN OCH KORANEN

A. ANTIQUITIES OF THE JEWS I-XII INNEHÅLLER FÖRLAGAN TILL TANAK	
1. Antiquities of the Jews skrevs inte av Flavius Josephus utan sammanställdes av Tiberius Alexander	
1.	The Jewish War skall enligt den etablerade uppfattningen ha skrivits av Josephus, en av de högsta ledarna för de judiska upprorsmännen i det bittra kriget mot Rom mellan 66-73. Han skall ha tagits till fånga av romarna och efter det utsett den romerske kejsaren Vespasianus till den Messias som judarna kämpade för. Han skall ha adopterats av den romerske kejsaren och fått namnet Josephus Flavius. Därefter skall han ha skrivit historien om det judiska kriget där skulden för kriget i huvudsak lades på de judiska upprorsmännen (War) samt den judiska historien (Antiquities).
2.	Historien om Josephus Flavius är uppenbarligen orimlig. De judiska messianska kämparna hatade romarna som ockuperat det land som Gud hade gett dem och de vägrade blanda sig med mer moderata judar och ännu mindre med de orättfärdiga romarna. De stred till sista man och tog hellre livet av sig än gav sig till fienden. Josephus, som var en av de högsta ledarna, hade aldrig gått över till romarna och utsett deras kejsare till den Messias som de hade stridit mot Rom för att bereda vägen för.
3.	Den som i stället passar in på beskrivningen av en man som både var jude och romersk medborgare och som kunde beskriva det judiska kriget som ett ögonvittne var Tiberius Alexander som hade varit romarnas högste general och Titus närmaste man vid striden om Jerusalem. Tiberius Alexander förde med sig sin farbror Philos bibliotek till Rom och skrev de böcker som numera tillskrivs Josephus där.
2. Kapitel I till XII i Antiquities of the Jews var ursprungligen en fristående text som hade skapats i Alexandria runt år 160 fvt	
1.	Historien i Antiquities I-XII skrevs i Alexandria ca år 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp mot seleukiderna. Texten bevarades sedan i Alexandria och kom till Rom runt år 70 när Alexander Tiberius skulle sammanställa den judiska historien i Antiquities.
2.	Tiberius Alexander använde förutom mackabéernas historia som numera finns i kapitel I-XII även andra källor som Nicolaus av Damaskus och sin egen farbror Philo.
3. Antiquities of the Jews I-XII innehåller förlagan till de historiska böckerna i Tanak	
1.	Samma historia som finns i Antiquities of the Jews I-XII finns också i de historiska böckerna Tanak.
2.	Berättelserna är dock mer sammanhängande och logiska i Antiquities än i Tanak. Geografiska namn är mer riktiga i Antiquities och förklaringar som till exempel varför hebréerna kallas hebréer och vem Hur egentligen var finns i Antiquities men inte i Tanak.
3.	Källorna till den nya historien i form av den babyloniske historikern Berossos, den grekiske historikern Herodotos och den egyptiske historikern Manetho anges i Antiquities men dessa källor har utslutits i Tanak.
B. TANAK SKAPADES MELLAN CA 163 OCH 140 FVT FÖR ATT STÖDJA MACKABÉERNAS KAMP MOT SELEUKIDERNA OCH MOTIVERA DERAS RÄTT TILL ETT EGET RIKE	
1. Antiquities of the Jews I-XII skapades av lärde i biblioteket i Alexandria omkring år 160 fvt för att stödja mackabéernas kamp för ett eget rike med centrum i Jerusalem	
1.	Eftersom seleukiderna hade anfallit och invaderat Egypten, senast 168 fvt, hade Egypten och Rom hade ett intresse av att det skapades ett nytt rike som en buffertzonen mellan det seleukidiska riket och ptoleméernas Egypten. Därför lät härskarna i Alexandria de lärde i biblioteket där skapa en historia som skulle understödja mackabéernas pågående uppror mot seleukiderna.

2. Historien i Antiquities I-XII är ett utmärkt exempel på den <i>synkretism</i> som fanns i Alexandria och man har använt babyloniskt, grekiskt, persiskt och egyptiskt material för att skapa denna historia.
3. Historien i Antiquities I-XII bygger också på den <i>hermetism</i> som uppstod i Alexandria under den hellenistiska perioden. Moses är samtidigt den orfiske lagstiftaren Musaeus, den egyptiske Thoth och den grekiske Hermes och guden i templet är den orfiske Phanes. De tio buden i Antiquities var orfiska lagar som hade förmedlats av Musaeus.
4. Kronologin i den nya historien skapades med utgångspunkt i Berossos kaldeiska historia som startade vid skapelsen, gick vidare via Utnapishtim och den stora floden, sumeriska ensis, de babyloniska och assyriska imperierna, persisk överhöghet och slutade med Alexander den stores intåg i Babel. Därför fick mackabéernas nya historia starta vid skapelsen, gå via Noa och den stora floden, tiden när folket styrdes av domare, nordriktet Israel och sydriktet Juda, persernas tid och sluta med Judas Mackabeus intåg i templet i Jerusalem.
5. Egyptiska och grekiska historier användes som inspiration för mackabéernas nya historia. <ol style="list-style-type: none"> Uttåget ur Egypten inspirerades av Manethos berättelse om hyksos, de främmande härskare som drevs ut av farao Ahmose. Berättelsen om hur havet delade sig för Moses och hans armé kopierades från legenden om hur havet hade delat sig för Alexander den store och dennes armé. Idén om indelningen av landet i tio delar efter tio stammar hämtades från Kleisthenes omorganisation av Aten medan Jakobs tolv söner och de tolv stammarna kopierades från den babyloniska zodiaken.
6. Daniels "profetia" om Alexander den Stores rike som delades upp i fyra delar och en rättfärdig man (Judas Mackabeus) som erövrade och renade templet i Jerusalem från syndarna var höjdpunkten i den nya historien som skapades i Alexandria från ca 163 fvt.
2. Antiquities of the Jews I-XII översattes och delades upp i de olika historiska böckerna i Tanak.
1. Den historia som finns i Antiquities of the Jews I-XII löper genom de historiska böckerna i Tanak från Första Mosebok till Daniels bok men där är den uppdelad på olika böcker och kompletterad med en mängd uppräkningsregister, kalenderuppgifter etc.
2. När man delade upp historien i Antiquities i flera böcker skapade man i vissa fall dubblerade avsnitt. Dessa ordagranna kopior av textavsnitt finns i Samuelsböckerna, Kungaböckerna och Krönikeböckerna och de visar att dessa böcker inte kom till som löpande krönikor under en utdragen tidsrymd utan att de skapades genom att man "klippte ut" textfragment från en enda berättelse (Antiquities) och "klistrade in" dem i nya sammanhang för att skapa illusionen av flera oberoende rapporter.
3. När den hebreiska versionen av historien i Antiquities (alltså de historiska böckerna i Tanak) skapades lade man också in de lagar som bara hade nämnts i förbigående genom att kopiera in lagar från Hammurabis lag och från den persiska Avesta i Moseböckerna.
3. Mackabéernas nya urkund kompletterades med babyloniska och egyptiska vishetstexter
1. Efter översättningen av historien i Antiquities till hebreiska och uppdelningen i olika böcker kompletterades mackabéernas nya urkund med ett antal texter för att skapa en boksamling som liknade de mesopotamiska religionernas kanon: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Höga Visan som är en beskrivning av nyårsfirandet i Babel med det heliga bröllopet mellan Ishtar och Tammuz ▪ Jobs bok och Predikaren som efterliknar mesopotamisk visdomslitteratur som "Den rättfärdige som lider" och "Jag vill lovprisa Visdomens herre". ▪ Ordspåksboken som är ytterligare en samling av visdomslitteratur i från olika håll. Bland annat är den tredje delen en omarbetning av den egyptiska texten "Wisdom of Amemopet" från andra årtusendet fvt. ▪ Klagovisorna eftersom klagovisor var en viktig genre i Mesopotamien.

- Hymner i form av Psaltaren.

4. Profetböckerna skapades i Jerusalem ca år 140 fvt under Simon Mackabeus regering

1. De profeter som nämndes i Antiquities fick egna böcker på hebreiska under Simon Mackabeus regeringstid. Detta gällde:
 - Jesajas bok
 - Jeremias bok
 - Hesekiels bok
 - De tolv mindre profeterna från Hosea till Malaki.
2. Motiven för att skapa den nya profetböckerna var att:
 - a. Profeternas böcker nämndes i den nya historien i Tanak men ingen hade någonsin sett dem. Därför måste man skapa dessa böcker.
 - b. Legitimera de nya mackabeiska härskarna i Jerusalem. Profeterna skulle förutsäga att Simon Mackabeus skulle bli en smord härskare (Messias) och att han och hans ättlingar skulle regera i Jerusalem i evig tid.
3. Om man analyserar Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior är det tydligt att de alla har skrivits vid samma tid och i ett gemensamt sammanhang. Dessa böcker innehåller mycket likartade fördömanden av falsk gudedyrkan och profetior om länder, städer och folk som skall förgöras av guden i Jerusalem. Dessutom är det först i Jesajas och Jeremias profetior som guden Sebaot (Sabazios) dyker upp i full omfattning.
4. Genom fyndet av Jesajarullen i Qumran (1QJsa), som är ett arbetsresultat på vägen mot den slutliga versionen av Jesajas profetia, får vi ett direkt bevis för när hans och de andra profeternas profetior skapades. I Jesajarullen låter man nämligen profeten uttala en profetia om Karthagos förstörelse som skedde år 146 fvt.
5. Senaten i Rom erkände den nya dynastin år 139 fvt när en delegation på uppdrag av Simon Mackabeus reste till Rom. Därför kan man datera Jesajas, Jeremias och Hesekiels profetior till tiden mellan Karthagos förstörelse år 146 fvt och den judiska delegationens besök i Rom år 139 fvt och den samtidiga judiska missionering för Sabazios där. Denna missionering innebar att profeterna Jeremia och Jesaja hade profeterat om en smord kung (Messias) i Jerusalem samt att Jesaja hade förutsagt romarnas seger över Karthago och att det var guden Dionysos Sabazios (Sebaot) som hade gett dem segern.

C. DE JUDISKA REBELLERNA I JAHAD VAR DE URSPRUNGLIGA KRISTNA SOM KÄMPADE FÖR ATT BEREDA VÄGEN FÖR MESSIAS FRÅN 100 FVT OCH FRAMÅT

1. Jahad (församlingen) avskilde sig från de regerande mackabéerna ca 100 fvt

1. Under de första decennierna av mackabéernas maktinnehav delades makten mellan den mackabeiske översteprästen och församlingen (jahad) men under Johannes Hyrkanos regering (r 134-104 fvt) avskildes en grupp som kallades fariséer. Man tvistade bland annat om seden med vattendop.
2. Under Alexander Janneus (r 103-76 fvt) ledde konflikten mellan den regerande eliten i Jerusalem (sadducéerna) och fariséerna till fullt inbördeskrig. Motståndsrörelsen, som kallade sig själva jahad eller hasidim (de heliga), beskrev bland annat sin organisation och filosofi i Församlingsregeln (1QS från Qumran).
3. Det religiöst motiverade motståndet mot landets ledning fortsatte periodvis under första århundradet före vår tideräkning. Man stred bland annat mot Antipater och hans son Herodes på 40- och 30-talet fvt och försökte också ta makten under perioden efter Herodes död år 4 fvt. Den religiöst motiverade kampen eskalerade till ett regelrätt krig mot Rom som varade mellan åren 66 och 73.

<p>2. Jahad var de första kristna och stred för att bereda vägen för Messias i mer än 200 år</p>
<p>1. Jahad, de heligas församling, var en mycket långlivad rörelse som gick under benämningar som till exempel jahad, seloter, Sadoks söner och saddikim. Romarna kallade dem enligt Tacitus för chrestiani.</p>
<p>2. I samband med att kriget mot Rom startade år 66 placerade sicarierna, som en gren av jahad kallades, både böckerna från templet i Jerusalem och sitt eget bibliotek i grottor i Qumran. I det egna biblioteket fanns texter ända från jahads uppkomst runt år 100 fvt, bland annat den första Församlingsregeln (1QS), och ända fram till det stora kriget mot romarna.</p>
<p>3. Jahad/chrestiani trodde att profeten Jesaja hade profeterat om romarnas ockupation och om en frälsare, Messias av Davids ätt, som skulle leda de rättrogna i det sista stora kriget och som skulle återupprätta det teokratiska judiska riket. Även profeten Daniel hade enligt deras uppfattning profeterat om det kommande kriget mot romarna och Messias hade förutsagts i 1 Mos 49:10 och i stjärnprofetian i 4 Mos 24:17-19. Man vördade förutom Tanak också Enoks bok (1 Enoch) och därifrån kom bland annat tron på människosonen, änglar och den sista stora domen. Messias var också ärkeängeln Mikael som stred på de heligas sida, han var ljusets furste och rättfärdighetens kung.</p>
<p>4. Jahads filosofi kännetecknades alltså av att de:</p> <ul style="list-style-type: none"> • trodde på en gudomlig kraft i form av Messias som ledde dem • såg sig som Guds utvalda folk, ljusets söner och de heliga som nämndes i Tanak • såg alla andra som mörkrets söner, syndare som leddes av Belial (Satan) och som skulle dömas att brinna i den eviga elden vid den sista domen • använde sig av dop i vatten för rening och förening med den heliga anden • använde sig av välsignelser och förbannelser • svor en helig ed vid inträdet i församlingen • inte fick ha någon kontakt med sådana som uteslutits ur församlingen • bildade grupper om tolv som leddes av en mästare • delade heliga måltider där bröd och vin var sakramenten som mästaren/prästen sträckte ut händerna över och välsignade • trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse • hellre dog som martyrer än kompromissade med de religiösa lagarna • trodde på ett sista stort krig som skulle bereda vägen för Messias ankomst till jorden och ett evigt gudsrike med Jerusalem som centrum • ansåg att de levde i den yttersta tiden före detta apokalyptiska krig och Messias ankomst • avslutade sina böner med "Amen, Amen".
<p>D. DEN ROMERSKE KEJSAREN HADRIANUS SKAPADE CA ÅR 120 ETT NYTT EVANGELIUM OCH EN NY KULT AV MESSIAS FÖR ATT PACIFICERA DE JUDISKA REBELLERNA I JAHAD</p>
<p>1. Den romerske kejsaren Hadrianus skapade ca år 117 ett budskap till jahad/chrestiani som han lade i munnen på den judiske generalen Josephus. Budskapet var att jahad själva hade orsakat det judiska kriget och att Vespasianus var den Messias som de judiska profetiorna talade om.</p>
<p>1. Trots romarnas totala seger i det första judiska kriget fortsatte messianska rebeller med sina uppror i stora delar av imperiet. Det andra judiska kriget rasade mellan åren 115-117 och orsakade romarna oerhörda förluster.</p> <p>2. Den romerske kejsaren Hadrianus lät därför överföra Tiberius Alexanders historia om det judiska kriget till den judiske generalen Josephus som egentligen hade dött i slaget om Jotapata år 67. Hadrianus hoppades att de messianska judarna (jahad/chrestiani) därmed skulle ta emot budskapet om att det första judiska kriget och Jerusalems förstörelse hade varit deras eget fel och att Vespasianus egentligen hade varit den Messias och kung som förutsagts i Stjärnprofetian.</p> <p>3. De judiska upprorsmännen vägrade dock ta emot budskapet att Josephus skulle ha gått över till Rom och utsett Vespasianus till den Messias som jahad/chrestiani stred för.</p>

2. Den romerske kejsaren Hadrianus skapade ca år 120 ett nytt evangelium till jahad/chrestiani som sade att den Messias som de stred för redan hade kommit och uppfyllt alla judiska profetior

1. Eftersom jahad/chrestiani inte hade tagit emot budskapet att Vespasianus hade varit Messias bestämde sig Hadrianus runt år 120 att skapa ett nytt budskap (evangelium) om att Messias redan hade kommit. Men den här gången skulle han inte ha varit romare utan en av jahad/chrestiani själva och han skulle ha uppfyllt ALLA Jesajas och de andra profeternas profetior. Bilden av Jesus i det nya evangeliet skapades för att bevisa för jahad/chrestiani att de judiska profetiorna redan hade uppfyllts så att de kunde sluta kriga för att bereda vägen för Messias. Jesus är den som i detalj uppfyller Jesajas profetia och den Messias som beskrivs i Psalm 22 och Enoks bok.
2. Hadrianus ursprungliga evangelium till jahad/chrestiani är den text som numera kallas Diatessaron.
 - a. Ordagrant dubblerade avsnitt i den nuvarande versionen av Nya Testamentet visar att de olika evangelierna måste ha ett gemensamt ursprung.
 - b. Att detta gemensamma ursprung finns i *Diatessaron* visas genom att olika händelser har en mer logisk och sammanhållen beskrivning i denna text än i de nuvarande evangelierna.
3. För att skapa en trovärdig historisk bakgrund till historien om Messias använde sig Hadrianus av Tiberius Alexanders judiska historia (*Antiquities*) och historia om det judiska kriget (*War*), som han tidigare hade försökt prångla ut till judarna under den judiske generalen Josephus namn.

3. Jesus hade uppfyllt alla judiska profetior

1. Jesus hade uppfyllt alla Jesajas profetior genom att bland annat:
 - vara Messias
 - födas av en jungfru och kallas Immanuel
 - vara av Davids hus och vara en fredsfurste.
 - bli hyllad av vise män från Östern
 - bli invigd av en "röst som ropar från öknen" (Johannes)
 - gå på vatten och uppväcka döda.
2. Andra judiska profetior som Jesus uppfyllde var:
 - Stjärnprofetian (4 Mos 24).
 - Profetian i Psalm 22 om korsfästningen och lottdragningen om den korsfästes kläder.
 - Profeten Mikas profetia om födelsen i Betlehem.
3. Jesus hade även uppfyllt profetiorna i Enoks bok (1 Enoch) som jahad vördade genom att
 - Jesus var Människosonen som togs upp på ett moln vid sin död
 - Jesus var Människosonen som skall sitta på sin tron och döma onda och goda vid den stora domen
 - Jesus utkorades redan i moderlivet av ärkeängeln Gabriel som var en av ärkeänglarna i Enoks bok.

4. Jesus hade varit en renlärig medlem i jahad/chrestiani

1. De fundamentalistiska judarna skulle aldrig acceptera historien om att Messias redan hade kommit om han inte hade varit en av dem själva och om han inte hade lytt Mose lag. Hadrianus arbetade därför in den judiska upprorsrörelsens (jahads) filosofi i evangeliet för att visa att Jesus verkligen hade varit en av dem själva, vilket vi kan se genom att studera det s.k. sektmaterialet från Dödhavsrollarna i Qumran.
 - Jesu lärjungar kallas fattiga, ödmjuka och rättfärdiga, precis som i "sektmaterialet" från Qumran. De utgör, precis som i jahad, en grupp på tolv som leds av en Mästare och de

lyder "minsta prick" i den judiska lagen. Textmaterial från jahad kan till och med direkt ha arbetats in i evangeliet.

- Jesu församling var de rättfärdiga som skulle få evigt liv medan alla andra var syndare som skulle brinna i den eviga elden tillsammans med djävulen och hans änglar, precis enligt jahads världsbild.
- Jesus hade fått ta emot Guds ande vid dopet i floden Jordan helt enligt jahads stadgar i Församlingsregeln.
- Jesus hade varit den rättfärdighetens lärare som jahad väntade på.
- Jesus sonade folkets synder genom sitt lidande och död enligt jahads filosofi.
- Jesus hade uppväckt döda och uppstod själv från de döda enligt jahads tro på kroppens återuppståndelse.

5. Jesu församling hade varit en del i jahads/chrestianis egen organisation.

1. Jesus hade varit ledare för en grupp i jahad enligt deras system med grupper på tolv som leddes av en mästare/präst. Jesus och hans församling beskrivs i det nya evangeliet som en grupp inom den judiska motståndsrörelsen som var aktiv under Pontius Pilatus tid som ståthållare i Judea (26-36 vt).
2. Jesus är mästare för medlemmar i jahad, alltså seloter som Simon Seloten och sicarier som Judas Iscariot (iscariot='ish sicari). Jesu lärjungar hade varit historiska personer inom den judiska upprorsrörelsen och namnen på dem hämtades från Josephus (Tiberius Alexanders) historia om det judiska kriget.

6. Jesus hade varit en fredlig mysterietjänare och filosof

1. Hadrianus lät inte bara Jesus vara den Messias som hade uppfyllt alla de judiska profetiorna utan han fick också föra fram ett nytt budskap om fred och förlåtelse till jahad/chrestiani.
2. Utgångspunkten för Hadrianus förkunnelse var att Messias hade fört fram läran om Logos som var en kärlekskraft som genomträngde och förenade allt. Detta budskap var ett försök att desarmera den judiska gudsfruktan som byggde på hat och avskiljande och som drev jahad/chrestiani att mörda och kriga i underkastelse för de destruktiva lagar och profetior som fördes fram i Tanak.
3. Hadrianus försökte motverka jahads/chrestianis uppfattning om Messias som en krigisk ledare i det heliga kriget mot hedningarna genom att i stället beskriva Jesus som en avbild av fredliga filosofer som Pythagoras och Apollonius från Tyana och som en invigd mästare i det orfiska mysteriet. Mysteriet beskrevs som ett bröllop enligt förebild från bl.a. Dionysos mysterium och det fullbordades med att adepten Jesus blev ett med Fadern enligt förebild från de orfiska mysterierna och Pythagoras filosofi.
4. Jesus beskrevs också som en direkt avbild av Pythagoras i form av en långhårig filosof som bar vita kläder, som hade koncipierats av en gudomlig kraft, som undervisade i allegorier till en grupp av lärjungar och i klara ord till en annan, som uppmanade de sina att vända andra kinden till och som förde fram Pythagoras gyllene regel o.s.v. Vissa drag hos Jesu församling utformades enligt förebild från Philos beskrivning av de pytagoreiska essenerna.

7. Jesus fick föra fram Hadrianus fredsbudskap

1. Tvärt emot jahads kompromisslösa budskap om att man aldrig kunde ha kontakt med utomstående som var orena syndare, aldrig betala skatt till Rom, aldrig förlåta en oförrätt och alltid vara beredd att kriga för att bereda vägen för Messias, fick Jesus föra fram Hadrianus budskap om att Messias hade:
 - fullbordat Mose lag (och därmed gett jahad en ny lag att följa)
 - umgått med syndare (och jahad därmed kunde acceptera romarna)
 - uppmanat sina trogna att betala skatt till kejsaren
 - uppmanat sina trogna att vända andra kinden till om någon gjorde dem en oförrätt

- uppmanat sina trogna att förlåta sina fiender och leva efter den gyllene regeln
- uppmanat sina trogna att inte svära några eder (alltså inte svära jahads ed om evigt krig tills Messias uppenbarade sig)
- predikat fred (i stället för jahads krigshets)
- uppmanat jahad att omvända sig och tro på att Jesus var den Messias som de hade väntat på så länge (och därför upphöra med sina krig för att bereda vägen för honom).

8. Hadrianus skapade en ny kult för den nya Messias som accepterades av vissa inom jahad

1. Kejsar Hadrianus skapade en ny kult för Messias och spred sitt nya budskap om fred och försörjning (Diatessaron) i de områden som var mest infekterade av jahads organisation.
2. Vissa messianska judar (t.ex. de judekristna evjoniterna) lät sig omvändas till den nya varianten av tron på Messias men de förföljdes av de rättrogna inom jahad.

9. Jahad/chrestiani vägrade att ta emot Hadrianus evangelium.

1. Ett nytt förödande judiskt krig motiverat av kampen för Messias kungarike bröt ut i Judaea år 132 och rasade till 136.
2. Revolten ledde till att den största delen av den judiska befolkningen utplånades eller fördrevs. Jahads militära kamp för att bereda vägen för Messias upphörde nu efter mer än 230 år.

E. KYRKOFADERN IRENAEUS SKAPADE EN NY VERSION AV DEN ROMERSKA KRISTENDOMEN OCH DEN KRISTNA BIBELN PÅ 180-TALET

1. Irenaeus arbetade med att visa att all kristendom byggd på den grekiska filosofin är falska läror.

1. Fram till år 170 hade det dykt upp olika skolor inom den nya kristendomen som förde fram sina egna tolkningar av evangeliet, ofta med stöd i påstådda uppenbarelser och traditioner direkt från Jesus och hans apostlar. Betydande kristna skolor grundade sig på Valentinus och Marcions undervisning som byggde på den grekiska filosofin.
2. Irenaeus blev biskop i Lyon och skrev, antagligen i början av 180-talet, delarna I och II av Adversus Haereses där han försökte bevisa att alla kristna läror med grekisk påverkan var kätterska.

2. Irenaeus uppfann aposteln Paulus för att ta makten över Marcions och Valentinus texter

1. När Irenaeus arbetade med att förkasta alla heretiker upptäckte han att kyrkan i Rom inte hade något eget budskap att sätta emot anhängare till "heretiker" som Marcion och Valentinus.
2. I samband med arbetet med del IV av Adversus Haereses uppfinner Irenaeus därför aposteln Paulus som skulle ha varit den som egentligen skrev Marcions epistlar.
3. När han tog över Marcions epistlar lade Irenaeus in sina egna åsikter om hur en kristen skulle vara och hur den kristna kyrkan skulle fungera i de nya epistlarna. Han förde också fram sina fördömanden av alla konkurrerande kristna församlingar genom Johannes i Uppenbarelseboken.

3. Irenaeus skapade Apostlagärningarna för att ge kristendomen och kyrkan i Rom en historisk förankring

1. Under arbetet med Adversus Haereses I, II, IV och V hade Irenaeus insett problemet med att det inte fanns några historiska belegg för Jesus och hans kristna kyrka före Hadrianus tid (120-och 130-talen).
2. Irenaeus skapade därför en historia om den romerska kristendomens uppkomst i Apostlagärningarna.
3. Historien i Apostlagärningarna knöts samman med Paulus epistlar genom att samma personer nämndes i båda sammanhangen. Paulus påstods också inledningsvis vara författare till Apostlagärningarna.
4. Genom att Paulus skulle ha fått en direkt kallelse av Jesus via en uppenbarelse på vägen till Damaskus blev Irenaeus och kyrkan i Rom bärare av det enda rätta kristna apostolatet.

4. Irenaeus delade upp Hadrianus evangelium i fyra separata delar med olika författare för att motverka rykten om att det var en påhittad historia som härstammade från Rom

1. Det var oklart vem som egentligen hade skrivit det kristna evangeliet. Den etablerade uppfattningen var att det hade upptäckts i det kejserliga arkivet bland Pontius Pilatus akter.
2. Därför delade Irenaeus upp Hadrianus evangelium (Diatessaron) i fyra delar och påstod att dessa hade författats av fyra olika personer som ingått i Paulus krets. Nu gjordes Lukas, en av de påstådda evangelisterna, även till författare till Apostlagärningarna.
3. Irenaeus skrev före år 189 *Adversus Haereses III* där den nya kristna historien om evangelisterna, Apostlagärningarna och epistlarna används för att motivera överhögheten hos den romerska kyrkan och Irenaeus egen tolkning av kristendomen. *Adversus Haereses III* placerades sedan in mitt bland de tidigare delarna av verket för att ge intryck av att Irenaeus hade känt till den när han skrev de första delarna av *Adversus Haereses*.
4. Nu kunde Irenaeus nya kristna kanon börja distribueras, ett exempel finns i Muratoris kanon (ca 189-199). Alla texter som Irenaeus godkände kom dock inte med i den katolska kyrkans slutliga kanon, till exempel uteslöts Clemens första brev (1 Clement).

5. Irenaeus förändrade den kristna filosofin enligt sina egna principer

- Irenaeus fördömde den grekiska mysteriefilosofi som Hadrianus hade försökt föra ut till jahad genom sitt evangelium. Han förde i stället åter samman kristendomen med judendomen genom att lyfta fram de judiska profeterna i Tanak som grunden för den kristna tron.
- Irenaeus beskrev i Apostlagärningarna de första kristna som medlemmar i Vägen (de judiska jahad). Vilket förstås historiskt sett var helt rätt.
- Irenaeus gav kyrkan i Rom den högsta auktoriteten och tolkningsföreträdet genom att han uppfann en historia om att det hade funnits kristna vid den romerske kejsarens hov under Domitianus regeringstid och att dessa hade skapat en obruten tradition från Jesus, Petrus och Paulus och vidare till den romerska kyrkans biskopar.
- Irenaeus beskrev i Apostlagärningarna de första kristna som "de heliga" som Daniel hade profeterat om. Han gjorde därmed sig själv och kyrkan i Rom, genom att de var apostlarnas enda rätta arvtagare, till de heliga som de judiska profeterna hade profeterat om.
- Irenaeus förde vidare jahads tro på ett sista apokalyptiskt krig som skulle föregå Messias återkomst genom att göra de judiska jahads messianska apokalyps i Uppenbarelseboken till en kristen kanonisk text.
- Irenaeus skapade den kristna tron på martyrskapet som en helig plikt, ursprungligen hämtad från de judiska jahad, genom att lägga in historien om Stefanos martyrium i Apostlagärningarna och genom att skapa en historia om att både (den fiktive) biskopen Clement i Rom och (den fiktive) Polycarpus hade lidit en strålande martyrdöd.
- Irenaeus utropade judarna till fiender till hela mänskligheten och dömda att drabbas av Guds vrede (utplåning) i det första brevet till de kristna i Thessalonike och utnämnde judarna till satans synagoga i Uppenbarelseboken.
- Irenaeus införde den judiska religionens gudsfruktan i den romerska kristendomen genom skrivingar i Apostlagärningarna och epistlarna.
- Irenaeus lade sitt eget kvinnoförakt i munnen på Paulus och lät honom döma kvinnorna till att tåga i församlingen. Mannen är en avbild och avglans av Gud medan kvinnan bara är en avglans av mannen. Så som kyrkan underordnar sig Kristus skall kvinnorna i allt underordna sig sina män.
- Irenaeus skapade legitimitet och auktoritet för sig själv genom att påstå att lärjungen Johannes invigt en man vid namn Polycarpus till sin efterträdare. Denne Polycarpus hade sedan lämnat över den kristna lärans fackla till Irenaeus själv.

6. Irenaeus återförde de romerska kristna till jahads filosofi

1. Efter Irenaeus åtgärder kom den kristna filosofin att bli en spegelbild av jahads. De kristna kännetecknades precis som jahad alltså av att de:
 - trodde på en gudomlig kraft i form av Messias (Kristus) som ledde dem
 - såg sig som Guds utvalda folk
 - såg sig själva som ljusets söner och de heliga som nämndes i Bibeln
 - såg alla andra som mörkrets söner, syndare som leddes av Satan och som vid den sista domen skulle dömas att brinna i den eviga elden i helvetet
 - använde sig av dop i vatten för rening och förening med den heliga anden
 - inte fick ha någon kontakt med sådana som uteslutits ur församlingen
 - delade heliga måltider där bröd och vin var sakramenten som mästaren/prästen sträckte ut händerna över och välsignade
 - trodde på den fysiska kroppens återuppståndelse
 - hellre dog som martyrer än kompromissade med de religiösa buden
 - trodde på ett sista stort krig som skulle bereda vägen för Messias ankomst till jorden och ett evigt gudsrike med Jerusalem som centrum
 - ansåg att de levde i den yttersta tiden före detta apokalyptiska krig och Messias ankomst
 - avslutade sina böner med "Amen".

F. MUHAMMED VAR KRISTEN OCH FÖRENADE JUDEKRISTNA OCH ORIENTALISKA KRISTNA I KRIG MOT POLYTEISTERNA I MECKA

1. Muhammed var kristen

- Muhammed (ca 570-632) bodde i Mecka och tillhörde klanen Quraish men var inte polyteist utan en monoteist som trodde på den kristna Bibelns båda testamenten och alla profeter från Abraham till Jesus.
- Bland Muhammeds närmaste var hans hustru Khadija sannolikt kristen, en av hennes kusiner var en kristen nestoriansk munk och en av Muhammeds morbröder skall ha varit kristen. Flera av Muhammeds vänner skall ha varit kristna. Han levde i ett kristet äktenskap med den enda hustrun Khadija som hade stadfästs av en kristen nestoriansk munk.
- Muhammed var en av de ledande i en maktkamp i Mecka mellan kristna som ville kasta ut polyteismen och införa kristendomen och de makthavande i staden som dyrkade de traditionella gudarna i Kaba.
- År 615, när den religiösa striden i Mecka blev mer intensiv, flydde delar av Muhammeds grupp till sina trosbröder i det kristna Aksum där de fick skydd.

2. Många diskussioner i Koranen är bara relevanta i ett kristet sammanhang

1. De diskussioner som finns i Koranen om Jesu och hans mor Marias gudomlighet och Jesu mänskliga natur har endast relevans i ett kristet sammanhang där de monofysiska orientaliska kyrkorna stod i opposition till de chalcedonensiska kyrkornas dogmer om Jesu natur.
2. Retoriken i Koranen om Jesu natur och Maria som inte var en "gudaföderska" utan bara hade fött Jesu mänskliga natur var en kärnfråga för nestorianerna.
3. Fördömandet av judar i Koranen är i allmänhet ett återuppreparande av uppläxningarna av de olydiga och ohörsamma judiska förfäderna i Bibelns båda testamenten.

<p>3. Muhammed enade judekristna och kristna i Medina mot polyteisterna i Mecka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. År 622 flyttade Muhammeds grupp av monoteister till Yatrib (Medina) där han började ena judar (judekristna evjoniter) och orientaliska kristna mot polyteisterna i Mecka. 2. När Muhammed hade tagit makten i Yatrib (Medina) började han och hans trogna med vägröveri mot karavaner, krig mot andra arabiska stammar, etnisk utrensning av judar i Yatrib och övertagande av deras egendom samt rena folk mord som i fallet med den judiska stammen Qurayza. 3. År 630 kunde Muhammeds trupper erövra Mecka och ta makten över templet Kaba som omvandlades till en monoteistisk helgedom.
<p>4. Muhammed skapade en kompromiss mellan judekristna och kristna i Medina</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Den förenande faktorn inom Muhammeds församling, som bestod av judekristna och orientaliska kristna, var den gemensamma tron på den kristna Bibelns två testamenten och alla profeterna där samt tron på att Jesus var Messias. 2. Koranen innehåller anvisningar om att Mose lagar (sharialagarna) skall gälla så att de judekristna kunde acceptera att ingå i den nya församlingen. Omskärelsen och böneriktningen, som ursprungligen var riktad mot Jerusalem, är andra exempel på judekristna element i islam. 3. Valet av fredagen som sabbatsdag för den nya församlingen kan ses som en kompromiss mellan de judekristna som firade sabbat på lördagen och de kristna som hade söndagen som sin vilodag.
<p>G. DE FÖRSTA KALIFERNA SKAPADE KORANEN OCH ISLAM EFTER MUHAMMEDS DÖD</p>
<p>1. Koranen skapas efter Muhammeds död</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Efter Muhammeds död år 632 arbetade man med att sätta samman och redigera Koranen ända fram till den tredje kalifen Uthmans tid (r 644-656). Direkt ansvarig för arbetet var Zayd ibn Thabit som hade arbetat som Muhammeds sekreterare. När Koranen ansågs färdig samlade man in alla tidigare versioner och lät förstöra dem. 2. Efter Muhammeds död gjorde man inte bara om honom till den siste och störste profeten, man gjorde också muslimsk historia av kristna myter. Man beskrev till exempel kalifen Umars intåg i Jerusalem på samma sätt som Jesu intåg i samma stad. Historien om Umars förföljelse av de troende och hans plötsliga omvändelse inspirerades sannolikt av berättelsen om aposteln Paulus förföljelse av de kristna och hans plötsliga omvändelse i Apostlagärningarna. 3. Genom bland annat manipulationer av texter i Koranen blev Skriften, som enligt Muhammed hade varit Bibeln, i stället Koranen. Guds budbärare, som hade varit Jesus, blev Muhammed och underkastelsen under kristendomen blev tro på den nya religionen islam. Guden i Koranen är Bibelns Gud och han kallas Allah på arabiska, på samma sätt som i den kristna arameiska bibeln Peshitta. Inom islam är dock Allah numera det exklusiva namnet på guden i Koranen och ordet översätts i allmänhet inte vid översättningar av Koranen till beteckningen på den kristna guden på det aktuella språket.
<p>2. Islam gjordes till en egen avskild religion</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Det som tidigare varit judiska och kristna sedvänjor förvandlades till muslimska. Böneriktningen ändrades från Jerusalem till Mecka. 2. Muhammeds propaganda som hade handlat om att förena Bibelns folk i form av judekristna och orientaliska kristna mot polyteisterna i Mecka blev nu en propaganda för att ena muslimerna mot bysantinska kristna och sasanidiska perser. 3. Det heliga kriget, som hade handlat om att ena Bibelns monoteister i form av judekristna och kristna i krig mot hedningarna med löfte om en plats i paradiset, blev nu i stället ett krig för Koranens folk mot andra monoteister men platsen i paradiset garanterades fortfarande för de heliga krigarna.

